

Neljapäev, 25. märts 2021

P9_TA(2021)0108

Uus ELi Aafrika-strateegia

Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2021. aasta resolutsioon uue ELi Aafrika-strateegia ning kestlikku ja kaasavat arengut toetava partnerluse kohta (2020/2041(INI))

(2021/C 494/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 21 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208,
- võttes arvesse ÜRO 25., 26. ja 27. septembri 2015. aasta kestliku arengu tippkohtumist ja ÜRO Peaassamblee 25. septembril 2015. aastal vastu võetud lõppdokumenti „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““ ning 17 kestliku arengu eesmärki,
- võttes arvesse Addis Abeba 2015. aasta tegevuskava arengu rahastamise kohta,
- võttes arvesse uut Euroopa arengukonsensust „Meie maailm, meie väärikus, meie tulevik“, mis allkirjastati 7. juunil 2017,
- võttes arvesse 2015. aasta Pariisi kliimakokkulepet (edaspidi „Pariisi kokkulepe“),
- võttes arvesse Aafrika Liidu (AL) tegevuskava aastani 2063, mis võeti vastu 31. jaanuaril 2015. aastal Aafrika Liidu riigipeade ja valitsusjuhtide assamblee 24. korralisel istungjärgul Addis Abebas,
- võttes arvesse 9. detsembril 2007. aastal Lissabonis vastu võetud Aafrika ja ELi ühisstrateegiat,
- võttes arvesse 11. oktoobril 2017. aastal vastu võetud Aafrika ja Euroopa noorte neljanda tippkohtumise tulemusi ehk Abidjani deklaratsiooni,
- võttes arvesse 29. ja 30. novembril 2017. aastal Abidjanis toimunud Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu viienda tippkohtumise järeldusi,
- võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2018. aasta teatist „Teatis uue Euroopa–Aafrika kestliku investeerimise ja töökohtade loomise alliansi kohta: viime oma investeerimise ja töökohtade loomise partnerluse uuele tasandile“ (COM(2018)0643),
- võttes arvesse uue alliansi raames asutatud digitaalmajanduse, energia, transpordi ja põllumajanduse nelja rakkerühma järeldusi,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni ja Aafrika Liidu Komisjoni volinike kolleegiumi 27. veebruari 2020. aasta kümnenda koosoleku ühisavaldust,
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 9. märtsi 2020. aasta ühisteatist „Tervikliku Aafrika strateegia suunas“ (JOIN(2020)0004) ning nõukogu 30. juuni 2020. aasta järeldusi sellel teemal,
- võttes arvesse inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat ning Maputo protokollid,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
- võttes arvesse ÜRO 20. novembri 1989. aasta lapse õiguste konventsiooni,
- võttes arvesse ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava aastateks 2020–2024,
- võttes arvesse ÜRO 13. detsembri 2006. aasta puuetega inimeste õiguste konventsiooni,
- võttes arvesse Euroopa puuetega inimeste strateegiat 2010–2020 ja Euroopa puuetega inimeste õiguste tugevdatud tegevuskava aastateks 2020–2030,
- võttes arvesse Aafrika Liidu soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise strateegiat aastateks 2018–2028, mis võeti vastu 2016. aasta juulis,

Neljapäev, 25. märts 2021

- võttes arvesse ELi soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava (GAP II – sooline võrdõiguslikkus ja naiste mõjuvõimu suurendamine: naiste ja tütarlaste elu muutmine ELi välissuhete kaudu aastatel 2016–2020),
- võttes arvesse Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonna loomise lepingut,
- võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni 2019. aasta aruannet „The State of the World’s Biodiversity for Food and Agriculture“ (Maailma bioloogilise mitmekesisuse olukord toidu ja põllumajanduse seisukohast vaadatuna) ning 2016. aasta aruannet „The State of the World’s Forests“ (Maailma metsade olukord),
- võttes arvesse valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi (IPBES) 2019. aasta mai bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste ülemaailmset hindamisaruannet,
- võttes arvesse ÜRO 18. märtsil 2015. aastal vastu võetud Sendai katastroofiohu vähendamise raamistikku 2015–2030,
- võttes arvesse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) eriaruandeid „Global Warming of 1.5 °C“ (Gloaalne soojenemine 1,5 °C), „Climate Change and Land“ (Kliimamuutused ja maismaa) ning „Ocean and Cryosphere in a Changing Climate“ (Ookean ja krüosfäär muutuvus kliimas),
- võttes arvesse komisjoni 11. detsembri 2019. aasta teatist „Euroopa roheline kokkulepe“ (COM(2019)0640),
- võttes arvesse ELi elurikkuse strateegiat aastani 2030, mis avaldati 20. mail 2020,
- võttes arvesse ÜRO deklaratsiooni talunike ja muude maapiirkondades töötavate inimeste õiguste kohta,
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee otsust kuulutada aastad 2019–2028 põllumajandusliku pereettevõtluse kümnendiks,
- võttes arvesse komisjoni talituste 2. mai 2017. aasta töödokumenti „Digital4Development: mainstreaming digital technologies and services into EU Development Policy“ (Digitaalsus arengu heaks: digitehnoloogia ja -teenuste integreerimine ELi arengupoliitikasse) (SWD(2017)0157),
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni üleilmset pagulasi käsitlevat kokkulepet, mis võeti vastu 17. detsembril 2018,
- võttes arvesse 19. detsembril 2018. aastal vastu võetud ÜRO ülemaailmset turvalise, korrakohase ja seadusliku rände kokkulepet,
- võttes arvesse Aafrikas riigisiseste põgenike kaitsmist ja abistamist käsitlevat Aafrika Liidu konventsiooni (Kampala konventsioon),
- võttes arvesse ÜRO välja kuulutatud rahvusvahelist Aafrika päritolu inimeste aastakümnet (2015–2024) ja eriti sammast „Recognition“ (Tunnustamine),
- võttes arvesse komisjoni 15. mai 2013. aasta teatist kohalike omavalitsuste mõjuvõimu suurendamise kohta partnerriikides, et tõhustada valitsemistava ja saavutada paremaid arengulaseid tulemusi (COM(2013)0280),
- võttes arvesse Euroopa Liidu Nõukogu 2019. aasta aruannet Euroopa Ülemkogule ELi arenguabi eesmärkide kohta,
- võttes arvesse oma 16. novembri 2017. aasta resolutsiooni ELi Aafrika-strateegia kui arengu kiirendaja kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 6. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni arenguriikide kohalike omavalitsuste rolli kohta arengukoostöös ⁽²⁾,

⁽¹⁾ ELT C 356, 4.10.2018, lk 66.

⁽²⁾ ELT C 349, 17.10.2017, lk 11.

Neljapäev, 25. märts 2021

- võttes arvesse oma 13. novembri 2018. aasta resolutsiooni arengut soodustava digitaliseerimise kohta: vaesuse vähendamine tehnoloogia abil ⁽³⁾,
 - võttes arvesse oma 19. juuni 2020. aasta resolutsiooni George Floyd'i surmale järgnenud rassismivastaste meelevalduste kohta ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse oma 27. märtsi 2019. aasta seadusandlikku resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahend ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Euroopa Liidu ja Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide (AKV riigid) suhete kohta, eelkõige 4. oktoobri 2016. aasta ⁽⁶⁾, 14. juuni 2018. aasta ⁽⁷⁾ ja 28. novembri 2019. aasta resolutsioone ⁽⁸⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
 - võttes arvesse väliskomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A9-0017/2021),
- A. arvestades, et järgmine ELi ja Aafrika Liidu tippkohtumine peaks andma uue tõuke partnerlusele ja tipnema ühise strateegiaga koos konkreetse tegevusega meie ühiste probleemide ja võimaluste osas vastavalt kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 ja Pariisi kokkuleppe alusel võetud rahvusvahelistele kohustustele;
- B. arvestades, et riikidel on väga oluline investeerida rohkem täpsete ja võrreldavate üksikasjalike andmete süstemaatilisse kogumisse, et teada saada, kus ja millised ristumiskohad esinevad, teha kindlaks, kuidas nendega tegeleda, ja analüüsida, kas selle strateegia alusel võetud meetmete tulemused avaldavad positiivset mõju kõigile, sealhulgas kõige mahajäänumatele; arvestades, et kooskõlas kestliku arengu eesmärgiga nr 17.18 tuleks andmed jaotada sissetuleku, soo, vanuse, rassi, rahvuse, rändestaatuse, puude ja geograafilise asukoha alusel;
- C. arvestades, et Aafrika huvidel ja prioriteetidel, mida on väljendatud eelkõige tegevuskavas aastani 2063, peab olema meie suhete uutes alustes keskne roll;
- D. arvestades, et Aafrikas elab maailma noorim elanikkond ja seal asuvad mõned maailma kõige ebakindlamad riigid; arvestades, et igal kuul siseneb tööturule umbes miljon aafriklast;
- E. arvestades, et ELi lisaväärtus partnerluses Aafrikaga sõltub ELi võimest ühendada maailmajagudevaheline dialoog kontekstitundliku lähenemisviisiga, milles võetakse arvesse kohalike ja piirkondlike eripärade paljusust, partnerriikide tundlikke aspekte ja olemasolevaid sotsiaalseid struktuure, samuti liidu soovist luua koos Aafrikaga pikaajaline visioon, mis põhineb jagatud väärtustel, vastastikustel huvidel ja uuel pühendumusel mitmepoolsusele;
- F. arvestades, et kohalikul tasandil juurdepääs inimväärsele tööle ja elamistingimustele on väga vajalik selleks, et leevendada suundumust rändele;
- G. arvestades, et 2018. aastal moodustas tooraine ELi Aafrikast pärit koguimpordist 49 %; arvestades, et kaevandussektor on Aafrikasse tehtavate välismaiste otseinvesteeringute kõige olulisem käivitaja;
- H. arvestades, et julgeolek, õigusriik ja hea valitsemistava on majanduskasvu ja investeeringute eeltingimused; arvestades, et majanduskasv ja investeeringud peavad olema kestlikud ning peavad kuuluma kokku ebavõrdsuse vastu võitlemise meetmetega ümberjagamispoliitika, inimkapitali tugevdamise, omakapitali, poliitilise osaluse, sotsiaalse turvalisuse süsteemide ja kestliku arengu eesmärkide rakendamise vahendite kaudu;

⁽³⁾ ELT C 363, 28.10.2020, lk 27.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0173.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0298.

⁽⁶⁾ ELT C 215, 19.6.2018, lk 2.

⁽⁷⁾ ELT C 28, 27.1.2020, lk 101.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0084.

Neljapäev, 25. märts 2021

- I. arvestades, et rahu ja julgeolek on kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil pikaajalise kestliku arengu saavutamise ning stabiliseerimise ja tugevate institutsioonide edendamise olulised eeldused ning need on vajalikud elamistingimuste parandamiseks ja kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks;
- J. arvestades, et poliitiliselt ebakindlate ja halduslikult nõrkade Aafrika riikide jaoks on esmatähtis riigi ülesehitamine, mis tähendab nende fiskaalvõimekuse suurendamist;
- K. arvestades, et Sahara-taguses Aafrikas ei ole kunagi varem registreeritud 94 miljonit, Ida- ja Lõuna-Aafrikas 51 miljonit ning Lääne- ja Kesk-Aafrikas 43 miljonit alla viieaastast last; arvestades, et õigus olla seaduse ees isikuna tunnustatud on otsustav samm elukestva kaitse tagamisel ja on kõigi teiste õiguste kasutamise eeltingimus; arvestades, et sünitõend tõestab isiku õiguslikku identiteeti, hoides ära kodakondsusetuse riski ja võimaldades tõendi omanikul otsida kaitset vägivalda ja ärakasutamise eest;
- L. arvestades, et sooline võrdõiguslikkus peab olema tulevase ELi ja Aafrika partnerluse prioriteet ja seetõttu tuleb seda süvalaiendada kogu ELi Aafrika-strateegias; arvestades, et naistel ja noortel on sageli keeruline oma täielikku potentsiaali realiseerida, mis väljub seksuaalsest ja soolisest vägivaldast tingitud kasvavas koormuses, HIV-nakkuses, tahtmatus raseduses, koolist väljalangemises ning piiratud juurdepääsus rahastamisele ja ettevõtlusele;
- M. arvestades, et ebavõrdsust stimuleeriva vähese kaasatuse kontekstis elab Aafrikas 390 miljonit inimest allpool vaesuspiiri; arvestades, et COVID-19 pandeemia on süvendanud Aafrika kaitsetust seoses majanduse vähese mitmekesisuse, riigisiseste tulude puuduliku kasutuselevõtmise, ebaseaduslike rahavoogude, suure sõltuvusega toorainete ekspordist ja põhitöötajate kõikumise hindadega; arvestades, et COVID-19 pandeemiast tingitud uus majanduskriis suurendab tõenäoliselt ebavõrdsust ja vaesust ning selle kaudsed tagajärjed on juba praegu tõsiselt koormavad, eriti mis puudutab toiduga kindlustamatust, sissetulekutest ilmajäämist, rahasaadetiste ja elatusvahendite kaotust ning ähvardavat võlakriisi;
- N. arvestades, et COVID-19 on toonud esile lüngad tervishoiu- ja toidusüsteemides ning tungiva vajaduse rajada inimõigustele tuginevad inimkesksed, universaalsed ja vastupanuvõimelised tervishoiu- ja toidusüsteemid; arvestades, et sellised kriisid võivad järgnevatel aastakümnetel kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise tagajärjel mitmekordistuda; arvestades, et kõnealune pandeemia ähvardab peatada või isegi tagasi pöörata edusammud võitluses kolme peamise olemasoleva epideemiaga, nimelt HIVi, tuberkuloosi ja malaariaga, mis nõuavad uuenduslike integreeritud lähenemisviiside kasutuselevõttu, kaasates samas mõjutatud kogukondi ja suurendades kodanikuühiskonna mõjuvõimu, et jõuda elupäästvaid teenuseid vajavate inimesteni;
- O. arvestades, et kahe maailmajao vaheliste kontaktide loomist tuleks julgustada kõigil tasanditel ja kõigi ühiskonnasektorite vahel;
- P. arvestades, et Aafrika Liidu rahu- ja julgeolekunõukogu nimetas kliimamuutused 2019. aastal peamiseks julgeolekuohuks;
- Q. arvestades, et Aafrika mandrit mõjutavad eelkõige kliimamuutuste negatiivsed tagajärjed ning mitmesugused atmosfääri-, pinnase- ja veereostuse allikad; arvestades, et Aafrika vajab investeeringuid kliimakriisiga kohanemiseks, samas kui 9. märtsi 2020. aasta ühisteates keskendutakse kliimamuutuste leevendamisele; arvestades, et edukast Aafrika-Euroopa kliimaliidust võib saada uus ülemaailmne kliimadiplomaatia liikumapanev jõud;
- R. arvestades, et 20. detsembril 2017. aastal võttis ÜRO Peaassamblee vastu resolutsiooni, millega ta kuulutas aastad 2019–2028 põllumajandusliku peretevõtluse kümnendiks;

Neljapäev, 25. märts 2021

- S. arvestades, et Sahara-taguses Aafrikas on kõige madalam energia kättesaadavuse tase maailmas; arvestades, et elekter jõuab ainult umbes poolte inimesteni, samas kui ainult kolmandikul on juurdepääs puhtale toiduvalmistamisele; arvestades, et umbes 600 miljonil inimesel puudub elektrivool ja 890 miljonit valmistab süüa traditsiooniliste kütustega;
- T. arvestades, et erasektori rahastamine on ka detsentraliseeritud taastuvenergia võimaluste pakkumisel keskse tähtsusega; arvestades, et erainvesteeringud, detsentraliseeritud taastuvad energiaallikad ja tarbijatele osutatavate finantsteenuste kohandatud ärimudelid (nt jooksva finantseerimisel põhinevate skeemide ja mobiilraha kaudu) võivad tagada energia kättesaadavuse suurele osale Aafrikast ja eriti Sahara-tagusest Aafrikast, kus energiale juurdepääsu määrad on maailma madalaimad;
- U. arvestades, et kultuuripärandi ning kultuuri- ja loomesektori kaitsmine, säilitamine ja väärtustamine võib stimuleerida töökohtade loomist, suurendada noorte ja naiste mõjuvõimu ning aidata kaasa vastupanuvõimelise ja salliva ühiskonna väljaarendamisele, kus austatakse kultuurilisi erinevusi ja vähendatakse ebavõrdsust, luues sidemeid eri kogukondade vahel;

Uutele alustele rajatud Aafrika-strateegia

1. kiidab heaks 9. märtsi 2020. aasta ühisteatise ja näeb selles sammu tõelise geopoliitilise partnerluse poole; rõhutab, et Euroopa ja Aafrika asuvad geograafiliselt vahetus läheduses ning neil on tugevad ajaloolised, kultuurilised ja sotsiaal-majanduslikud sidemed, mida tugevdavad nende üha suurenevad ühised probleemid ja strateegilised huvid; rõhutab, et EL ja selle liikmesriigid on kaubanduse, investeeringute, ametliku arenguabi, humanitaarabi ja julgeoleku valdkonna kõigis aspektides Aafrika suurim partner;
2. tuletab meelde, et Aafrika on kodu enam kui miljardile inimesele ja et 2050. aastaks moodustab Aafrika rahvastiku kasv eeldatavalt enam kui poolte kogu maailma rahvastiku kasvust ning et kuus kümnest maailma kõige kiiremini kasvavast majandusest asuvad Aafrikas; rõhutab, et ELi suhted Aafrikaga on meie mõlema maailmajao tuleviku jaoks väga olulised ja et kahe maailmajao heaolu on omavahel tihedalt seotud; rõhutab, et inimareng, kestliku arengu eesmärkide saavutamine ja vaesuse kaotamine peavad jääma ELi ja Aafrika suhete keskmesse;
3. kordab oma üleskutset luua Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu vahel tõeline maailmajagudevaheline partnerlus; rõhutab, et eelseisev ELi ja Aafrika Liidu tippkohtumine, mis peaks toimuma 2021. aastal, peaks panema aluse strateegilisele, kõigile kasulikule ja tulemustele suunatud partnerlusele, mis kajastaks mõlema poole huve ja tugevdaks sidemeid kahe maailmajao vahel;
4. nõuab rahvusvahelise õiguse ning rahvusvaheliste konventsioonide, lepingute ja standardite alusel tõelise partnerluse arendamist võrdsete osaliste vahel ning nõuab tungival, et mõlemad pooled läheksid rahastaja ja toetusesaaja suhetest kaugemale; rõhutab, kui oluline on suhelda oma Aafrika partneritega, sealhulgas Aafrika kodanikuühiskonna ja Aafrika diasporaaga, ning määrata selgelt kindlaks partnerluse tegevuskava ja mõlema poole vastutus, tuginedes varasemate ühislepingute rakendamise selgele hinnangule;
5. märgib, et Aafrika potentsiaal tekitab paljudes maailma jõududes üha suuremat huvi, ja väljendab muret selle pärast, et paljudes valdkondades on Aafrikast saanud suurjõudude konkurentsi uus tegevusväli; rõhutab, et EL on üks esimesi, kes on Aafrikale ulatanud abikäe, samal ajal kui teiste osaliste hävitav poliitika kahjustab Aafrika riike ning sellel on ka negatiivne mõju ELile; rõhutab, et ELi eesmärk oma kolmandate riikidega loodud poliitilistes ja majanduslikes suhetes edendada põhiõigusi ning toetada demokraatlikke institutsioone ja demokraatliku vastutuse säilitamist; on kindel, et kolmandad riigid, näiteks Hiina, taotlevad teistsuguseid eesmärke, mis kohati meile muret valmistavad; rõhutab, et meie eesmärk on tugevdada Aafrika partnerite vastupanuvõimet ja sõltumatust; väljendab seetõttu kahetsust, et teiste jõudude, eriti Hiina ja Venemaa tegevuses edendatakse nende enda geopoliitilisi huve ja keskendutakse kasvavale ühepoolsusele, ning rõhutab, et nende oma huvides tegutsemine toimub Aafrika riikide suveräänsuse ja Euroopa julgeoleku arvelt; kutsub ELi üles kooskõlastama oma tegevust kõikide riikidega, kes on tõeliselt huvitatud Aafrika mandri õitsvast ja positiivsest pikaajalisest arengust, mis põhineb inimõiguste, meediavabaduse ja vastutuse, läbipaistva ja reageerimisvõimelise juhtimise täielikul austamisel ja korrupsioonivastasel võitlusel, mis on Aafrika stabiilse ja kaasava poliitilise, sotsiaalse ja

Neljapäev, 25. märts 2021

majandusliku keskkonna tagamiseks väga tähtsad elemendid; nõuab, et EL töötaks välja strateegilise ja pikaajalise vastuse Hiina algatusele „Üks vöönd, üks tee“, mis peaks juhenduma nii meie ühistest väärtustest kui ka meie Aafrika naabrite väljendatud prioriteetidest ja vajadustest; rõhutab, et EList ja selle liikmesriikidest peab saama piirkonnas stabiilsuse ja usaldusväärsuse allikas; on veendunud, et Euroopa Liidul peab olema Aafrikas suurem geopoliitiline tähtsus ja ta peab looma suhteid, mis tooksid kasu kõigile;

6. on seisukohal, et Põhja-Aafrika riikide rolli tuleks tugevdada edendatava partnerluse ja kolmepoolse koostöö raames, et anda uus hoog põhja-lõuna ja lõuna-lõuna koostööle ning parandada mandrilise lähenemise sidusust;

7. nõuab, et see partnerlus kajastaks Aafrika riikide uusi prioriteete, mis tulenevad COVID-19 pandeemia puhangust; toetab ELi kriisile reageerimist, kasutades Euroopa tiimi (*Team Europe*) lähenemisviisi, ning peab seda primaarseks ja tõeliseks ülemaailmse solidaarsuse ja euroopalike väärtuste märgiks;

8. rõhutab, et koroonaviiruse kriisi kahjulikud mõjud peavad ajendama mõlemat maailmajagu pühenduma partnerlusele, milles võetakse täielikult arvesse selle tagajärgi ning luuakse alus inimarengule keskenduvale kestlikule ja kaasavale taastumisele, eelkõige hariduse ja tugevamate tervishoiusüsteemide osas, et ennetada ja tuvastada alles väljakujunevaid pandeemiaid ja neile reageerida ning kiirendada reaktsiooni olemasolevatele, samuti seoses soolise võrdõiguslikkuse, kestliku majanduskasvu, kiiremate üleminekute, sealhulgas rohe- ja digiülemineku, ning hea valitsemistavaga;

9. rõhutab rahvusvahelise üldsuse pühendumust 17 kestliku arengu eesmärgi saavutamisele, austades samal ajal kestliku arengu tegevuskava 2030 põhimõtteid; on seisukohal, et Aafrika ja ELi partnerlus määrab otsustaval määral ära, kas see pühendumus reaalsuseks saab, ning see peaks põhinema strateegilisel ja valdkondadevahelisel lähenemisviisil, mis hõlmab kõiki kestliku arengu eesmärke ja millega tunnistatakse nende omavahelisi seoseid;

10. tuletab meelde, et Aafrika Liit ja EL esindavad koos 81 riigi poliitilist mõjuvõimu, ning rõhutab partnerluse olulist rolli mitmepoolses süsteemis; kutsub mõlemat poolt üles tõhustama oma koostööd mitmepoolsetel foorumitel ja nõuab tihedat, kaasavat ja süstemaatilist koordineerimist enne ülemaailmse juhtimisega seotud mis tahes ulatuslikku sündmust;

11. tuletab meelde Aafrika Liidu ja Aafrika riikide olulist rolli mitmepoolsetes organisatsioonides, eriti ÜROs, kus Aafrika riigid moodustavad 28 % liikmeskonnast; rõhutab, et ELi eesmärk tugevdada reeglitel põhinevat rahvusvahelist korda ja mitmepoolset süsteemi eeldab Aafrika suurema õigluse ja võrdse esindatuse edendamist ülemaailmsetes valitsusasutustes; nõuab eelkõige, et EL toetaks Aafrika taotlust laiendada ÜRO Julgeolekunõukogu, et kõnealune maailmajagu oleks selles alaliselt esindatud;

12. rõhutab, et ELi mõju tuleneb selle äärepoolseimatest piirkondadest nii Atlandi kui ka India ookeanil ning et äärepoolseimad piirkonnad on ajalooliselt, majanduslikult ja kultuuriliselt seotud mitme Aafrika riigiga; nõuab äärepoolseimate piirkondade tulemuslikumat lõimimist oma piirkondlikku keskkonda ning tihedamat koostööd Aafrika riikidega ühistes küsimustes, eriti seoses keskkonna ja rändega;

13. rõhutab vajadust tugineda Aafrika ja ELi ühisstrateegiast saadud õppetundidele ning tagada, et uus ühisstrateegia oleks täielikult kooskõlas Cotonou lepingu järgse uue lepingu nn Aafrika sambaga ja muude ELi kehtivate poliitikameetmetega ning täiendaks neid, et saavutada ELi arengupoliitika suurem sidusus; tuletab meelde vajadust tagada maailmajagudevahelise partnerluse rakendamine kooskõlas kohaliku, riikliku ja piirkondliku olukorra ning konkreetsete vajadustega;

14. on arvamisel, et maailmajagudevaheline partnerlus peaks võimaldama ka edasist piirkondadeks jagunemist; kordab ELi jätkuvat toetust piirkondlikule integratsioonile (olukorras, kus COVID-19 pandeemia on toonud esile ülemaailmse tarneahela kaitsetuse) ja Aafrika piirkondlikele organisatsioonidele; toetab seisukohta, et EL peab säilitama riikidevahelised ja allpiirkondlikud lähenemisviisid, mille põhjal kohandada oma osalemist ja toetust vastavalt Aafrika viie piirkonna iga riigi konkreetsetele vajadustele ja asjaoludele; nõuab, et ajakohastataks Aafrika allpiirkondadega seotud erinevaid ELi regionaalpoliitika lähenemisviise; peab kahetsusväärseks, et 25 aasta jooksul pärast Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse käivitamist ei ole ELi lõunapoolsete naaberriikidega suudetud ühise heaolu, stabiilsuse ja vabaduse ala loomist veel kaugelgi lõpule viia;

Neljapäev, 25. märts 2021

15. rõhutab Aafrika Liidu tähtsust Aafrika mandri integreerimisel, eelkõige seoses vajadusega suurendada Aafrika-sisest kaubandust; toonitab, et see integratsioon peaks olema selgelt määratletud ja põhinema Aafrika ühiskondade vajadustel; tuletab meelde, et tugev partnerlus eeldab lisaks tugevale ELile ka tugevat Aafrika Liitu; nõuab, et EL toetaks piirkondlikul ja maailmajao tasandil integratsioonipüüdlusi, samuti Aafrika Liidu institutsionaliseerimist ja tugevdamist, vähendades sõltuvust välisrahastamisest ja parandades juhtimisstruktuuri ning tehes seda parimate tavade ja tehnilise ning finantsabi jagamise kaudu; kiidab heaks ettepaneku luua naabuspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi raames Aafrika programm, mille eesmärk on tegeleda kogu Aafrika probleemidega;

16. tunneb suurt heameelt selle üle, et komisjoni president Ursula von der Leyen andis mõista, et ta muudab suhted Aafrikaga oma mandaadi üheks keskseks osaks; tunneb heameelt ELi institutsioonide juhtide hiljutiste visiitide üle Addis Abebasse; nõuab nende kontaktide tihendamist ja korrapärasemaks muutmist kõrgeimal poliitilisel tasandil; on seisukohal, et Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu juhtide korrapärased ühised pöördumised parandaksid meie partnerluse nähtavust ja üldsuse teadlikkust meie vastavas riiklikus meedias ning kajastaksid kummagi maailmajao poliitilises tegevuskavas sellele omistatud tähtsust; on seisukohal, et need pöördumised peaksid võimaldama tagasisidet partnerluse rakendamise, protsessis sidusrühmade kaasamise, arengueesmärkide saavutamise suunas tehtud edusammude ning kummagi maailmajao ühiseid põhiküsimusi käsitleva arutelu kohta;

17. rõhutab vajadust kaasata Aafrika ja Euroopa kodanikuühiskond (sealhulgas valitsusvälised organisatsioonid, kohalikud ametiasutused, erasektor, diaspora, mõlema piirkonna parlamendiliikmed, noored, vähemused ja usulised kogukonnad) uute ja olemasolevate strateegiate kindlaksmääramisse ja hindamisse, et luua inimkeskne ning kõigi jaoks kaasav ja juurdepääsetav partnerlus;

18. rõhutab, et ELi jõupingutusi kodanikuühiskonna kaasamiseks tuleb teha läbipaistval viisil, pakkudes võimalusi, rahalisi vahendeid ja raamistikku, mis on vajalikud kodanikuühiskonna esindajate osalemise tagamiseks kõikidel tasanditel, sealhulgas kohalikul ja rohujuure tasandil; rõhutab, et inimkeskse partnerluse loomiseks ei ole äärmiselt oluline mitte ainult nimetatud kodanikuühiskonna osalus, vaid ka ELi pühendumus võidelda rassismi, rassilise diskrimineerimise, ksenofoobia ja sellega seotud sallimatuse kõigi vormide vastu nii liidu piires kui ka väljaspool seda;

19. nõuab kõigi sidusrühmade, sealhulgas Euroopa ja Aafrika kodanikuühiskonna ning kogukondade, kohalike ametiasutuste ja riikide parlamentide süsteemset, läbipaistvat ja tõenditel põhinevat järelevalvet strateegia rakendamise ning poliitikavaldkondade arengusiduse ja poliitikavaldkondade kestliku arengu siduse peahimõtte järgimise üle;

20. juhib tähelepanu parlamentaarse diplomaatia tähtsusele ja on seisukohal, et sellistel parlamentaarsetel assambleedel nagu AKV-ELi parlamentaarne ühisassamblee ja Üleaafrikaline Parlament on keskne osa ELi ja Aafrika vahelise poliitilise dialoogi tugevdamisel; rõhutab Euroopa Parlamendi rolli partnerluse tulemusliku rakendamise kontrollimisel ja jälgimisel; tuletab meelde paljusid Euroopa Parlamendi korraldatud parlamentaarseid kohtumisi ja missioone ning nõuab ELi ja Aafrika Liidu suhete parlamentaarse mõõtme tugevdamist korrapärase missioonide kaudu, et võimaldada peamistel parlamendikomisjonidel oma Aafrika kolleegidega kohtuda ja teavet vahetada;

21. usub, et diasporaade roll on kahe maailmajao vaheliste sidemete loomisel ja vastastikuse mõistmise edendamisel teadmussiidre, investeringute ja rahasaadetiste kaudu ülioluline ning et EL peaks võimaldama diasporaadel osaleda poliitikakujundamises, edendades struktuure diasporaarühmade kaasamiseks sotsiaalsetesse ja poliitilistesse küsimustesse; kutsub komisjoni üles kaaluma, kuidas osana terviklikust Aafrika-strateegiast diasporaaga kõige tulemuslikumalt töötada, sealhulgas kasutades ühiste probleemide lahendamisel ära sise- ja välisrahastamisvahendite koostoitmet;

22. tuletab meelde, et diaspora rahasaadetised on kohaliku majanduse jaoks hädavajalikud; hoiatab, et Maailmapanga andmetel peaks 2020. aastal rahasaadetiste voog Aafrikasse COVID-19 kriisi tagajärjel vähenema umbes 20 %, eriti vähim arenenud riikides, kus need on vaeste leibkondade jaoks oluline sissetulekuallikas; nõuab seetõttu, et EL ja Aafrika riigid töötaksid selle nimel, et rahasaadetiste kulud väheneksid 2030. aastaks alla 3 %-ni kooskõlas kestliku arengu eesmärgiga nr 10.c;

Neljapäev, 25. märts 2021

23. juhib tähelepanu sellele, et partnerluse edukus sõltub selle jaoks eraldatud rahalistest vahenditest; nõuab Aafrika jaoks tulevase naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi raames ulatuslikke toetusmeetmeid, osutades samas, et EL on jätkuvalt Aafrika suurim rahastaja; taunib asjaolu, et paljud liikmesriigid ei ole suutnud saavutada eesmärki eraldada ametlikule arenguabile 0,7 % oma kogurahvatulust ning et mõni riik on oma panust arenguabisse isegi vähendanud;
24. rõhutab, et selleks, et ELi ja Aafrika suhted eemalduksid rahastaja ja toetusesaaja vahelisest dünaamikast ning et Aafrika riikidel oleks mõjuvõim saavutada kestlikku arengut, tuleb uuendatud partnerlusraamistikus näha ette konkreetseid meetmeid, et toetada riigisiseste tulude ulatuslikumat kasutuselevõtmist Aafrika riikides, näiteks edendada korrupsioonivastast võitlust ning õiglaste ja tulemuslike maksusüsteemide väljatöötamist ning võidelda maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise vastu;
25. nõuab ELi eelarves arengukoostöö jaoks enamate vahendite eraldamist, mida rahastatakse uutest omavahenditest, sealhulgas finantstehingute maksust;
26. tuletab meelde, et riigi isevastutuse põhimõttega nähakse ette, et arengupoliitika ja -programmid saavad olla edukad ainult siis, kui neid juhivad arenguriigid ja kui need on kohandatud riigis valitsevatele olukordadele ja riigi vajadustele; rõhutab vajadust teha selles osas koostööd kodanikuühiskonna ja kohalike kogukondadega, et tagada inimeste vajaduste ja kaitsetusega arvestamine;
27. nõuab järelevalvemehhanismide arendamist, samuti ELi rahaliste vahendite täielikku läbipaistvust ja aruandekohustuse täitmist;
28. nõuab tungivalt, et ELi abi ei tohiks pikendada konflikte ega soodustada autokraatlike režiimide vallutuslikku käitumist, mis on põhjustanud paljusid Aafrika sotsiaal-majanduslikke probleeme ja poliitilisi konflikte; rõhutab, et ühiste huvide taotlemine ja koostöö peab olema kooskõlas rahvusvahelise õiguse, ELi põhiäärtuste ning demokraatia, hea valitsemistava ja inimõiguste toetamise eesmärkidega;
29. kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles olema suhetes Aafrika mandriga sidusam ja ühtsem osaleja ning oma poliitikat kohustuslikus korras koordineerima, suunates jõupingutused majanduslike võimaluste ja töökohtade loomise raamistiku väljaarendamisele;
30. on seisukohal, et partnerlus peaks hõlmama kõiki 27 ELi riiki ja kõiki 55 Aafrika Liidu riiki; nõuab kõigi ELi liikmesriikide täielikku kaasamist, et suurendada eurooplaste ja partnerriikide vahelise partnerluse nähtavust ja väärtust, võimaldades sel viisil tõhustada ühiseid meetmeid ja eesmärke käsitleva teabe edastamist;

Partnerid inim- ja majandusarengu nimel

31. nõuab, et inimareng asetatakse strateegia keskmesse kindlustamiseks, et kedagi ei jäeta kõrvale, pidades esmatahtsaks vaesuse, ebavõrdsuse ja diskrimineerimise käsitlemist ning kõigile demokraatia, õigusriigi, hea valitsemistava ja inimõiguste tagamist, pöörates seejuures erilist tähelepanu kõige tõrjutumale ja vähimkaitstud elanikkonnale; rõhutab, et prioriteediks tuleks seada juurdepääs põhilistele sotsiaalteenustele, nagu toit, vesi ja kanalisatsioon, kvaliteetsetele tervishoiusüsteemidele, kvaliteetsele haridusele, sotsiaalkaitsele ja keskkonnakaitsele;
32. peab esmatahtsaks inimväärsete töötingimuste tagamist, sotsiaalõiguste tugevdamist, sotsiaalse ja tööalase dialoogi parandamist, lapstööjõu kasutamise ja sunniviilise töö kaotamist ning töötervishoiu ja tööohutuse tingimuste parandamist;
33. rõhutab tugevalt toimivate riigiasutuste, ametiasutuste ja taristu olulist rolli ning usub, et nende puudumine võib olla arengut, edusamme ja rahu pärssiv oluline takistus; rõhutab, et julgeolek, stabiilsus ning lõpuks ka jõukus ja kestlik areng saavutatakse asjaomastes piirkondades üksnes juhul, kui järgitakse kõikehõlmavat strateegiat; rõhutab demokraatlike reformide, hea valitsemistava ja riigi ülesehitamise tähtsust kestliku arengu jaoks; rõhutab, et õigusriigi edendamine, korrupsioonivastane võitlus ja õiguskaitse kättesaadavuse toetamine aitaksid oluliselt kaasa kodanike põhiõiguste teostamisele mõlemas maailmajaos;
34. rõhutab, et kuigi paljud riigid kannatavad jätkuvalt korrupsiooni all ning hea valitsemistava ning sotsiaalsete ja poliitiliste vabaduste puudumise all, on paljud riigid juba alustanud üleminekut reformile ja demokraatiale; tuletab meelde, et üleminekuriigid on eriti kaitsetud ja nad peaksid saama toetuse küsimisel ELile lootma; nõuab seetõttu, et neile riikidele pakutaks hästi koordineeritud tuge ja abi vastupidavamate riikide ja ühiskondade ülesehitamisel, et säilitada ja toetada

Neljapäev, 25. märts 2021

nende rahvaste väljendatud positiivse muutuse püüdlusi; soovib komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal luua spetsiaalsed ajutised kontaktrühmad, et ühtlustada ja hõlbustada liiduülest üksikute üleminekuriikide toetamist; on seisukohal, et Aafrikas ja eriti selle ebakindlates riikides tuleks rohkem pingutada kaasavate mitmeparteiliste poliitiliste süsteemide ning vastutustundliku ja demokraatliku valitsemistava edendamiseks, hõlbustades kodanike ja valitsuste vaheliste tööühmade tegevust ning parlamentaarset järelevalvet, sealhulgas kasutades tehnoloogia-platvorme, et koguda kodanikelt saadavat teavet poliitikaküsimustes ja edendada parimate tavade kasutamist vastastikuse suhtluse kaudu eesmärgiga suurendada valitsuse vastutust ja reageerimisvõimet, mis on kestliku arengu saavutamiseks, ülemaailmsete probleemide lahendamiseks ja ebastabiilsuse leviku ohu vähendamiseks otsustava tähtsusega;

35. rõhutab seda, kui oluline on toetada vabasid, õiglaseid ja konkurentsile rajatud valimisi ning usaldusväärseid valimisprotsesse; toetab ELi ja Aafrika vahelist koordineerimist valimisvaatlusmissioonide valdkonnas, samuti sellealast abi, parandades nii Aafrika Liidu suutlikkust viia ellu pikaajalisi valimisvaatlusi vastavalt rahvusvaheliste standarditele kui ka kahepoolset koostööd asjaomaste riikide ja nende kodanikuühiskonnaga, püüdes tagada Aafrikas kaasavad, läbipaistvad ja usaldusväärsed valimised; osutab sellega seoses arvukatele ELi valimisvaatlusmissioonidele, mida Euroopa Parlament kindlalt toetab; julgustab ELi, Euroopa valitsusväliste organisatsioonide, erakondi ja kodanikuühiskonda tegema tihedat koostööd Aafrika kolleegidega, sealhulgas riigiametnikega, et tekitada teemapõhise poliitika väljatöötamise kaudu sisuline poliitiline dialoog, edendada demokraatliku valitsemise tugevaid tavasid, soodustada tõrjutud elanikkonna esindatust ja kaasatust ning toetada kodanikuühiskonna ja kodanike mõtestatud osalemist avaliku elu kõigil tasanditel;

36. hindab tehtud jõupingutusi selliste Aafrika inimõiguste kaitse mehhanismide ja normide tugevdamisel nagu inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika harta ja selle protokollid, Aafrika demokraatia, valimiste ja valitsemise harta, inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika komisjon ning Inimõiguste ja Rahvaste Õiguste Aafrika Kohus; hindab asjaolu, et sellised mehhanismid ja normid aitavad jätkuvalt Aafrika partneritel kohandada oma inimõigusi käsitlevaid õigusakte ja mehhanisme rahvusvaheliselt tunnustatud põhimõtete, õigusaktide ja standarditega;

37. tuletab meelde seda, kui oluline on Rahvusvahelise Kriminaalkohtu osa karistamatuse vastu võitlemisel ning rahu, turvalisuse, võrdsuse, õigluse, õiguskaitse ja hüvitamisega seotud väärtuste kaitsmisel; nõuab, et EL ja Aafrika riigid toetaksid jätkuvalt Rooma statuuti ja Rahvusvahelist Kriminaalkohtu; kutsub üles kõiki Aafrika riike, kes ei ole seda veel teinud, Rooma statuudile alla kirjutama ja seda ratifitseerima;

38. rõhutab, kui oluline on esmatähtsaks pidada lapse huve ning edendada kõigi laste õigust rahulikule lapsepõlvele ja heaolule; nõuab, et viivitamata pöörataks tähelepanu selliste laste rasketele ja tõrjutust süvendavatele tingimustele, eriti Sahara-taguses Aafrikas ja paljudes teistes konflikt- või äärmise vaesuse piirkondades, kellelt on sageli võetud võimalus kasutada oma põhiõigusi, nagu juurdepääs haridusele, esmatasandi tervishoid ja üldisemalt õigus lapsepõlvele; nõuab seetõttu lapse õiguste konventsiooni täielikku rakendamist;

39. juhib tähelepanu sellele, et Aafrika elanikkond on viimase 30 aasta jooksul kahekordistunud ja et see kiire demograafiline kasv jätkub eeldatavasti ka järgmistel aastakümnetel; rõhutab seetõttu Aafrika Liidu ja ELi ühisstrateegia väljatöötamise tähtsust, milles seatakse lapsed ja noored partnerluse keskmesse ning võetakse arvesse 2017. aasta noorte tippkohtumise järeldusi;

40. rõhutab, et parim viis noorte mõjuvõimu suurendamiseks on arendada ja edendada nende edasilikumise võimalusi, eelkõige tööhõive- ja ettevõtlusvõimaluste kaudu, samuti võimaluste kaudu osaleda demokraatlikes protsessides ja otsuste tegemisel; on seisukohal, et selle strateegiaga tuleks parandada eelkõige noortevahetuse ja vabatahtliku tegevuse võimalusi, seades kõigi kavandatud kontaktide ja projektide kontekstis esikohale 17 kestliku arengu eesmärki;

41. kutsub Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu institutsioone üles looma praktikavõimalusi noortele eurooplastele Aafrika Liidu riikides ja noortele aafriklastele Euroopa Liidus, et neid asjakohastes integratsiooniprotsessides koolitada;

Neljapäev, 25. märts 2021

42. nõuab, et EL edendaks kõigi noorte (kogu nende mitmekesisuses, sealhulgas noorte tütarlaste ja puuetega tütarlaste) üldist juurdepääsu noortesõbralikele tervishoiuteenustele, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervise ning HIViga seotud teenustele, mis on võrdsed, kättesaadavad, taskukohased ja vajaduspõhised, sealhulgas konflikti ja humanitaarkriisi tingimustes;

43. märgib, et usaldusväärsete rahvastikuregistrite puudumine teatavates Aafrika riikides on jätnud paljud kodanikud ilma seaduslikust eksisteerimisõigusest ning sellest tulenevalt nende kodanikuõigustest, demokraatlikus protsessis osalemise õigusest ja hääleõigusest; rõhutab, et sellest tulenevalt ei ole rahvastikustatistika usaldusväärne ega asjakohane;

44. rõhutab, kui oluline on investeerida spetsiifilistesse ELi algatustesse, mille eesmärk on tugevdada Aafrika riiklike rahvastikuregistrite süsteeme, tagades nende teenuste kättesaadavuse ja konfidentsiaalsuse, ning toetada Aafrika valitsusi investeerimisel ohutusse ja uuenduslikesse tehnoloogilistesse lahendustesse, et hõlbustada sündide registreerimist kooskõlas kestliku arengu eesmärgiga nr 16.9;

45. on arvamusel, et sooline võrdõiguslikkus ning naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamine tuleb seada esmatahtsale kohale ja integreerida partnerluse kõikidesse mõõtmetesse; kutsub seetõttu oma partnereid üles aktiivselt edendama naiste rolli majanduses ja ühiskonnas ning naiste panustamist majandusse ja ühiskonda, tunnustades nende kodaniku- ja juriidilisi õigusi, sealhulgas õigust omada vara ja õigust tegutseda eri majandus- ja poliitilistes sektorites; tunneb heameelt naiste suurenenud poliitilise esindatuse üle mõnes Aafrika riigis; märgib siiski, et teatavates Aafrika riikides on naised endiselt ebapiisavalt esindatud; rõhutab, et naiste inimõiguste austamine ja täielik teostamine on demokraatliku ühiskonna alustala; on seetõttu seisukohal, et need põhiõigused ja eesmärgid tuleb saavutada selleks, et ehitada üles tõeliselt demokraatlik ühiskond;

46. nõuab, et hiljuti käivitatud ELi soolise võrdõiguslikkuse kolmanda tegevuskava (GAP III) raames suurendataks jõupingutusi eelkõige selleks, et lõpetada sooline vägivald, naiste suguelundite moonutamine ja sundabielud; kutsub komisjoni üles tagama koostoime ELi ja Aafrika partnerluse ning GAP III vahel, et saavutada sooline võrdõiguslikkus; nõuab, et ELi ja Aafrika partnerluses rõhutataks naiste osalemist otsuste tegemisel; nõuab naiste õigustega seotud eesmärgi käsitleva ühise tegevuskava koostamist;

47. rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse parandamiseks, kahjulike soonormide ümberkujundamiseks ning seksuaalse, soopõhise ja perevägivald, samuti soovimatu raseduse ja HIV-nakkuse ennetamiseks on otsustava tähtsusega eelkõige põhjalik seksuaalkasvatust;

48. toonitab asjaolu, et juurdepääs seksuaal- ja reproduktiivtervisele ning seonduvatele õigustele ja nende austamine on ELi ja Aafrika partnerluse oluline osa; märgib tungivat vajadust tegeleda asjaoluga, et koroonaviiruse kriisi tagajärjed on veelgi piiranud juurdepääsu seksuaal- ja reproduktiivtervise alastele teenustele ja haridusele ning on suurendanud naiste ja tütarlaste diskrimineerimise ning naiste- ja tütarlastevastase vägivalda probleemi; kutsub komisjoni üles seadma uues ELi ja Aafrika partnerluses esmatahtsale kohale seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvad õigused ja pühenduma sellele, et edendada, kaitsta ja täita iga inimese täieliku kontrolli omamise õigust ning õigust otsustada vabalt ja vastutustundlikult oma seksuaalsuse ja seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õiguste üle ilma diskrimineerimise, sundimise ning vägivaldata;

49. märgib, et puuetega inimesed on endiselt mitmekordse diskrimineerimise ohvrid; nõuab Aafrikas puuetega inimeste õiguste süvalaiendamist kogu strateegia ja kõigi kasutusele võetud rahastamisvahendite ulatuses ning nõuab nende aktiivset kaasamist ühiskonda ja süstemaatilist osalemist nende kaasamise edendamise strateegiate (eelkõige hariduse, ettevõtluse ja digiülemineku vallas) ettevalmistamisel ja rakendamisel; on seisukohal, et seda on võimalik saavutada ainult kodanikuühiskonna organisatsioonide, sealhulgas puuetega inimeste organisatsioonide sisulise kaasamise kaudu;

50. on mures LGBTI-inimeste vastu suunatud jätkuva vägivald ja diskrimineerimise pärast, eelkõige seoses tervishoiuteenuste kättesaadavusega, ja kutsub mõlemat maailmajagu üles suurendama jõupingutusi nende õiguste kaitsmiseks;

51. rõhutab kodanikuühiskonna, sealhulgas kohalike valitsusväliste organisatsioonide, ja väljendusvabaduse otsustavat rolli demokraatia nõuetekohase toimimise tagamisel; tuletab meelde vajadust tunnustada ja edendada kodanikuühiskonna organisatsioonide mitmekülgseid rolle ja panust; kutsub mõlemat maailmajagu üles tagama raamistiku, mis võimaldab kodanikuühiskonna organisatsioonidel osaleda poliitika kujundamisel ja hindamisel eri otsustustasanditel;

Neljapäev, 25. märts 2021

52. rõhutab vaba ja elujõulise meedia- ja ajakirjandussektori olulist rolli ning tuletab meelde, et see on esmatähtis niisuguse hästi informeeritud üldsuse tagamiseks, mis suudab kindlaks määrata oma prioriteedid, ja vaeuudiste suhtes vastupanuvõime suurendamiseks; julgustab Aafrika jätkuvaid jõupingutusi meediavabaduse valdkonnas ja ajakirjanike toetamisel ning rõhutab vaba ajakirjanduse olulist osa korruptsioonivastases võitluses ning riigiasutuste järelevalve ja vastutuse vallas;

53. tuletab meelde, et tervis on inimarenguks vajalik tingimus ja et õigus tervisele on põhiõigus; rõhutab, et tervise mitmemõõtmelist olemust tuleks täielikult käsitleda; rõhutab ohutu keskkonna tähtsust inimeste tervise kaitsmisel ja seda, et tulevaste partnerlusse tuleks lõimida terviseühitsuse põhimõtte;

54. rõhutab vajadust luua tervisevaldkonnas tõeline partnerlus, mille eesmärk on tugevdada tervishoiusüsteeme, suurendades kogukondade rolli; toonitab, et riikide suutlikkuse suurendamine peab olema alus kõigile piisava, kättesaadava ja taskukohase tervishoiu kättesaadavuse parandamiseks, tõhustades tervishoiuteenuste avalikku osutamist;

55. rõhutab lisaks, et selles partnerluses tuleks keskenduda üleilmsetele terviseuringutele ja -arendusele ning ELi ja Aafrika koostöö tugevdamisele terviseuringute ja innovatsiooni valdkonnas, suurendades sel viisil ühiselt Aafrika ja Euroopa kohalikku tootmisvõimsust tervisetoodete, seadmete ja ravimite valdkonnas; nõuab tungival, et EL toetaks sel eesmärgil Aafrika riike, eriti vähim arenenud riike, intellektuaalomandi õiguste kaubanduspektide lepingus sätestatud paindlikkuse tulemuslikus rakendamises rahvatervise kaitses, nagu kohustuslik litsentsimine ja paralleelkaubandus; ergutab võrgustike loomist Aafrika ja Euroopa teadusringkondade vahel ning teadmiste ja kogemuste vahetamist ja rõhutab vajadust lahendada võltsitud ravimite probleem;

56. rõhutab, et juurdepääs veele, kanalisatsiooni- ja hügieeniteenustele on rahvatervise parandamisele ja haiguste levikuga võitlemisele suunatud mis tahes meetmete oluline eeltingimus ning see peaks olema ELi ja Aafrika koostöö oluline element; rõhutab vajadust suurendada jõupingutusi veemajanduse ja valitsemistava, taristu ülesehitamise ning hügieeni edendamise ja hariduse valdkonnas; nõuab nende teenuste kättesaadavuse sihipärasest parandamisest, eriti vähimkaitsete ja diskrimineeritute seas;

57. rõhutab laste tavapärase immuniseerimise kasulikkust tervisele ja nõuab immuniseerimisega seotud programmide edasist tõhustamist; rõhutab, et koroonaviiruse kriis on toonud esile vajaduse tagada juurdepääs vaktsiinidele ja ravile, ning kutsub mõlemat maailmajagu üles tegema tihedat koostööd tagamaks, et kõik sellealast kasu saaksid;

58. tunneb muret asjaolu pärast, et esile on kerkimas üha enam omavahel seotud kriise, olgu need siis tervise-, toidu-, keskkonna- või julgeolekukriisid, ning eeldatavasti need süvenevad kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise tõttu, ning juhib seetõttu tähelepanu inimeste ja ökosüsteemide vastupanuvõime, samuti valdkonnaülese kriisienetuse, kriisidega seotud valmisoleku, järelevalve ning juhtimis- ja reageerimissuutlikkuse igakülgse tugevdamise olulisusele tulevases strateegias ja kombineeritud strateegias tulevikus üleilmsetele pandeemiatele reageerimiseks; nõuab sotsiaalkaitsemudelite, tingimusteta põhisissetuleku ja mitteametliku majanduse formaliseerimise üksikasjalikumat kaalumist ning rõhutab inimväärse töö ja sotsiaaldialoogi toetamise tähtsust; julgustab ebakindluse, kriisilukorra ja pikaajaliste kriiside korral toetama juurdepääsu haridusele, koolitusele ja tööhõivele, mis on stabiilsuse ja elatise tagamise võtmetegurid;

59. rõhutab, et kaasav, juurdepääsetav ja kvaliteetne haridus on põhiõigus ja eeltingimus lastekaitseks ja eelkõige tütarlaste mõjuvõime suurendamiseks, sealhulgas eriolukordades;

60. tuletab meelde, et Aafrikas elavate noorte osakaal on üks maailma suurimaid, mis kujutab endast tohutut probleemi seoses haridusega, kuid on samal ajal vara mandri edaspidiseks arenguks; tuletab meelde hariduse tähtsust kodanike rolli kujundamisel ühiskonnas ning kestliku majanduskasvu ja töökohtade loomise stimuleerimisel; rõhutab, et kirjaoskamatus ning kvaliteetse hariduse ja koolitatud spetsialistide puudumine pärsivad kestlikku arengut; rõhutab, et haridus kõigile on horisontaalne ja terviklik küsimus, mis mõjutab kestliku arengu eesmärkide kõiki mõõtmeid; rõhutab, kui oluline on kestliku arengu eesmärk nr 4.1, mille eesmärk on saavutada täielik ja kvaliteetne 12 aastat kestav põhi- ja keskhariduse tsükkel, mis on kõikidele tasuta;

Neljapäev, 25. märts 2021

61. on veendunud, et haridus peaks olema arenguabi prioriteet, eriti vähim arenenud riikides, ning Aafrika ja ELi partnerluse põhisammas; nõuab, et uues partnerluses seataks esikohale õpetajakoolitus ja haridusstruktuuride tugevdamine, eriti ebakindlates ja konfliktidest mõjutatud riikides; nõuab meetmeid haridussüsteemist varakult lahkumise vastu võitlemiseks, eriti maapiirkondades, pakkudes eelkõige piisavaid koolisööklaid ja hügieeniteenuseid; nõuab kutseõppe edendamist; kutsub riike üles investeerima suuri summasid taristusse ja digiüleminekusse, et võimaldada suurimal hulgal nii maa- kui ka linnapiirkondade lastel koolisüsteemi integreeruda;

62. rõhutab vajadust kõrvaldada tõkked, mis takistavad tütarlaste juurdepääsu kvaliteetsele, turvalisele ja kaasavale haridusele ning koolitusele kõikidel tasanditel ja igas olukorras, sealhulgas konfliktide ja humanitaarkriisi tingimustes; rõhutab, et kaasav haridus tähendab seda, et austatakse täielikult kõigi laste õigust võrdsele juurdepääsule haridusele, olenemata soost, sotsiaal-majanduslikust seisundist, kultuuritaustast ja usutunnistusest, pöörates erilist tähelepanu tõrjutud kogukondadele ja puuetega lastele;

63. rõhutab vajadust tihedamate seoste järele hariduse, oskuste arendamise ja tööhõive vahel, et võimaldada noorte täielikku tööturul osalemist, eelkõige lõimides digitaalsed ja rohelised kutseoskused kooli õppekavadesse; rõhutab, et kvaliteetsel tehnilisel ning kutseharidusel ja -õppel on noorte tööhõives otsustav roll ja seda tuleks edendada; kutsub üles toetama erasektori dialoogi, et soodustada koolituse vastavusse viimist tööturu vajadustega;

64. nõuab Aafrika ja Euroopa ülikoolide vaheliste võrgustike loomist ning teadmiste vahetamise kiirendamist; nõuab suuremat põhja-lõuna- ja lõuna-põhja-suunalist liikuvust Aafrika ja ELi noorte kutseõppe, stipendiumide ja akadeemiliste vahetusprogrammide valdkonnas, näiteks programmid „Erasmus“ ja „Erasmus noortele ettevõtjatele“, et aidata uutel ettevõtjatel omandada asjakohased oskused äriühingu juhtimiseks;

65. peab kahetsusväärseks seda, et komisjoni teatises ei ole käsitletud väliskultuuripoliitika mõõdet ning Euroopa ja Aafrika vahelise süvendatud kultuurikoostöö pakutavat paljulubavat potentsiaali; tuletab meelde Euroopa ja Aafrika vahelise kultuuridialoogi tähtsust ning on seisukohal, et kultuurisuhetud ja kultuuridevaheline dialoog võivad aidata luua usaldust ja edendada partnerluses ühist kuuluvustunnet; nõuab liikmesriikide diplomaatiliste ja konsulaaresinduste, ELi delegatsioonide, Euroopa ja kohalike sidusrühmade ning ELi riiklike kultuuriinstituutide võrgustiku tegevuse koordineerimist ühiste projektide ja ühismeetmete rakendamisel kolmandates riikides, tuginedes kultuurisuhete põhimõtetele, mis keskenduvad vastastikuse usalduse ja mõistmise loomisele Euroopa ja Aafrika vahelise inimestevahelise dialoogi kaudu;

66. tuletab meelde, et kultuurikoostöö ELis ja partnerriikidega edendab rahuvalvel ning äärmusluse ja radikaliseerumise vastasel võitlusel põhinevat ülemaailmset korda demokraatia, õigusriigi, väljendusvabaduse, inimõiguste ja põhiväärtuste alase kultuuridevahelise ja religioonidevahelise dialoogi kaudu;

67. rõhutab Aafrika pärandi, kultuurilise identiteedi, ajaloo ja kunsti edendamise tähtsust; nõuab kultuuriväärtuste tagastamist Aafrika riikidele ja tingimuste loomist Aafrika pärandvara püsivaks tagastamiseks Aafrikale; nõuab, et EL ja Aafrika looksid nn mälestuskultuuri, mis võimaldaks mõlemal maailmajaol tuvastada praegustes suhetes koloniaalrežiimi jäänused ja pidada läbirääkimisi, et võtta asjakohaseid meetmeid vastu nende vastu võitlemiseks;

68. tuletab meelde Aafrika mandri rikkalikku keelelist mitmekesisust; nõuab, et EL ja liikmesriigid säilitaksid selle oma tulevastes suhetes; kordab vajadust teha tihedat koostööd UNESCOga, et tagada kultuuriline ja keeleline mitmekesisus ning leida ühised alused koostööks;

Partnerid kestliku ja kaasava majanduskasvu heaks

69. rõhutab, et Euroopa Liitu ja Aafrikat ühendavad olulised majandussidemed, mida tuleks tulevikus veelgi tugevdada, et tagada piirkonna produktiivne ümberkujundamine ja vastupanuvõime suurendamine; märgib, et Hiina on oma kohalolekut Aafrikas suurendanud, samal ajal kui ELi liikmesriigid on näidanud ainult väga valikulist huvi Aafrika riikidega kaubavahetuse ja neisse investeerimise vastu, mistõttu kaubavahetuse maht ELi ja enamiku Aafrika riikide vahel on endiselt

Neljapäev, 25. märts 2021

suhteliselt väike; rõhutab, et ELi majanduspartnerlus Aafrikaga vajab täiesti uut alust, mis tähendab, et see peab jõudma uude reaalsusse, kus EL ja Aafrika arendavad välja vastastikku kasuliku ja kestliku partnerluse, kujundavad majandus-, äri- ja kaubandussuhted ümber solidaarsuse ja koostöö vaimus ning tagavad õiglase ja eetilise kaubanduse; toonitab, et selle partnerluse eeltingimus on kõigi Aafrika riikide jätkuv ja oluline kestlik areng; rõhutab sellega seoses vajadust pakkuda investeeringuid ja sihipärast toetust ning austada poliitikavaldkondade arengusidusust;

70. rõhutab oma veendumust, et Aafrika kui ressursirikas maailmajagu, mida iseloomustab kiire kasvutempoga dünaamiline ja arenev majandus, kasvav keskklass ning noor ja loominguline elanikkond, on võimalusi pakkuv maailmajagu, mis on mitmel korral näidanud, et majanduslikud edusammud ja areng on võimalik;

71. rõhutab Aafrika ebakindluse ja vaesuse kõigi struktuuriliste põhjuste ja välistegurite arvestamise tähtsust, leides lahenduse konfliktide, nälja, kliimamuutuste, ebavõrdsuse, põhiteenuste puudumise ja sobimatute põllumajandusmudelite algpõhjustele ning edendades konfliktide poliitilisi ja kaasavaid lahendusi ja rakendades terviklikku lähenemisviisi, milles keskendutakse vähimkaitstud elanikkonnarühmade kannatuste leevendamisele;

72. juhib tähelepanu omamaise tootmis- ja töötlemisvõimsuse edendamise olulisusele, mis aitaks vähendada sõltuvust välisimpordist; rõhutab, et Aafrika vajab tööstuse ja taristu ümberkujundamist, mis on võimalik ainult suurte jätkusuutlike investeeringute kaudu, kus avaliku ja erasektori tegevusviisid kujutavad endast reaalselt võimalust arengu edendamiseks; märgib, et Euroopa Kestliku Arengu Fond (EFSD) peaks rahastama investeeringuid, millega edendatakse kaasavat ja kestlikku majanduslikku ja sotsiaalset arengut, tuginedes kõigile võimaldatavale juurdepääsetavusele ja universaalsidainile, tunnistades samas selle puudusi vähim arenenud riikides;

73. rõhutab, et erasektori investeeringud peaksid teenima kohalikku turgu ja elanikkonda ning olema suunatud neile, kellel on rahastamisele piiratud juurdepääs, tagades tõrjutud rühmadele finantsteenuste kättesaadavuse, näiteks otseinvesteeringute kaudu kohalikesse mikro-, väikestesse ja keskmise suurusega ettevõtjatesse (VKEd) ning sotsiaalmajanduse ärimudelitesse, eriti pereettevõtetesse;

74. nõuab nende eesmärkide täitmise tagamiseks tugevate järelevalve- ja hindamismehhanismide väljatöötamist; rõhutab, et kodanikuühiskonna mõjuvõimu suurendamine ja sellega sotsiaalse vastaspoole kaasamine investeeringustruktuuridesse on ELi praeguse poliitika lahutamatu osa Aafrika riikide suhtes ja nendega suheldes;

75. kordab Euroopa Kestliku Arengu Fondi hiljutise hindamisaruande järeldusi, milles osutati tõendite puudumisele segarahastamismehhanismide arengupotentsiaali, täiendavuse ja riikide omavastutuse kohta;

76. pooldab G20 algatust „Kokkulepe Aafrikaga“, mis käivitati 2017. aastal eesmärgiga edendada Aafrikas muu hulgas taristut toetavaid erainvesteeringuid, ning peab seda heaks platvormiks, mille abil edendada põhjalikke, kooskõlastatud ja riigipõhiseid reformikavasid; kiidab heaks asjaolu, et siiani on algatusega ühinenud kaksteist Aafrika riiki;

77. rõhutab, et ELi ja Aafrika kaubandus- ja majanduskoostöös tuleks esmatähtsaks pidada piirkondlikku integratsiooni Aafrika mandril; nõuab, et liit suurendaks oma toetust Aafrika integratsioonistrateegiatele ja tagaks selle järjepidevuse mandri, piirkondliku ja riikliku tasandi vahel, kus seda rakendatakse;

78. kutsub komisjoni üles toetama Aafrikat tema püüdlustes luua mandri tasandil vabakaubanduspiirkond; tunneb heameelt Aafrika mandri vabakaubanduspiirkonna käivitamise üle ning rõhutab selle tohutut potentsiaali Aafrika-sisese kaubanduse ja piirkondliku integratsiooni edendamise vahendina ning vahendina, millega parandatakse Aafrika juurdepääsu maailmaturgudele; rõhutab, et Aafrika mandri vabakaubanduspiirkond peaks võimaldama integratsiooni, mis on kasuks kõikidele Aafrika rahvastele, ka kõige rohkem tõrjututele; tuletab meelde, et Aafrika riikide vahel on arengulisi erinevusi, mida tuleb arvesse võtta, et mitte ebavõrdsust suurendada; on seisukohal, et ELi toetus Aafrika vabakaubanduspiirkonnale peaks keskenduma õigusraamistike väljatöötamisele, et vältida sotsiaal- ja keskkonnanormide kiiret allakäiku; usub, et Aafrika vabakaubanduspiirkond ja käimasolevad piirkondliku integratsiooni alased jõupingutused annavad hea võimaluse tasakaalustada rahvusvahelist investeerimiskorda, et muuta see vastutustundlikuks, õiglaseks ja kestlikku arengut soodustavaks;

Neljapäev, 25. märts 2021

79. rõhutab, et Aafrikas on vaja luua ja mitmekesistada mandrisesiseid väärtusahelaid, et luua rohkem lisaväärtust Aafrika riikides endis; rõhutab, et piirkondliku väärtusahela arendamiseks on oluline pakkuda tehnilist abi piirikoostöös ja muudes valdkondades esinevate tehniliste küsimuste lahendamiseks; märgib, et sellise kaubanduse arengut pärsvad jätkuvalt olulised tõkked, mis on tingitud tariifide levimusest ja muudest takistustest, nagu kehvast olukorras taristu ja suured tehingukulud; juhib seetõttu tähelepanu vajadusele investeerida märkimisväärselt transporditaristusse, et hõlbustada Aafrika-sisest kaubandust;

80. rõhutab, et EL ja Aafrika Liit jagavad ühist huvi stabiilse ja reeglitel põhineva mitmepoolse kaubandussüsteemi vastu, mille keskpunkt on Maailma Kaubandusorganisatsioon (WTO);

81. tuletab meelde, et üks peamisi proovikivisid arenguriikide jaoks on tõusta majanduse mitmekesistamise kaudu üleilmnes väärtusahelas kõrgemale; nõuab, et niivõrd, kui võrd see on kooskõlas WTO reeglitega, hoiduks EL sellisest kaubanduspoliitikast, mis üldreeglina keelaks Aafrika riikidel toorainetele ekspordimaksude kehtestamise;

82. tuletab meelde, et vaba ja aus kaubandus Aafrika mandriga on kestliku arengu ja vaesuse vähendamise toetamisel keskse tähtsusega; palub komisjonil kaasata kodanikuühiskond poliitilise dialoogi kõikidele tasanditele, eriti kaubanduslepingute ettevalmistamisse, jälgimisse ja hindamisse; rõhutab, et majanduspartnerluslepingud ja üldiste tariifsete soodustuste kava on ELi ja Aafrika kaubandussuhete olulised vahendid; nõuab siiski tungivalt, et komisjon tunnistaks majanduspartnerluslepingute suhtes eriarvamusi ja leiaks konkreetseid lahendusi Aafrika riikide probleemidele reageerimiseks, eelkõige seoses nende prioriteediga luua piirkondlikke väärtusahelaid ja edendada Aafrika-sisest kaubandust; kordab oma nõuet majanduspartnerluslepingute mõju põhjaliku analüüsi järele;

83. nõuab, et kõikidesse praegu läbiräägitavatesse ja tulevastesse majanduspartnerluslepingutesse lisataks süstemaatilisel siduvad ja jõustavad mehhanismid inimõigusi, töö- ja keskkonnastandardeid käsitlevate kaubanduse ja kestliku arengu peatükkide rakendamiseks, ning rõhutab samas, et lepingud peavad olema kooskõlas arengupoliitika ja kestliku arengu eesmärkidega, eelkõige seoses nende mõjuga metsade hävitamisele, kliimamuutustele ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemisele;

84. märgib, et Aafrika riigid, mis moodustavad üle 50 % üldiste tariifsete soodustuste kava toetusesaajatest, esindavad alla 5 % ELi üldiste tariifsete soodustuste kava impordist; kutsub komisjoni üles abistama toetust saavate riikide majanduses osalejaid muu hulgas päritolureeglite järgimisel ja tehniliste tõkete ületamisel; peab kahetsväärseks, et üldiste tariifsete soodustuste kavast ei ole siiani panustatud toetust saavate Aafrika riikide majanduslikku mitmekesistamisse; kordab oma üleskutset komisjonile kaaluda üldiste tariifsete soodustuste kava määruse⁽⁹⁾ alla kuuluvate toodete loetelu laiendamist;

85. palub komisjoni, arvestades zoonootiliste patogeenide Aafrikas levimise dokumenteeritud kasvavat ohtu, edendada Aafrika riikides regulatiivse koostöö ja dialoogi kaudu rangemaid sanitaar- ja fütosanitaarmeetmete ning loomade heaolu standardeid;

86. juhib tähelepanu sellele, et erasektori investeeringud ning avaliku ja erasektori partnerlused on kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks ja kohaliku erasektori arenguks väga vajalikud ning peavad olema kooskõlas inimõiguste, inimväarse töö ja keskkonnastandarditega, samuti rahvusvaheliste kliimaeesmärkide ja roheüleminekuga, ning et see peaks esmajärjekorras vastama väga väikeste ettevõtjate ja VKEd e rahastamisvajadustele; pooldab sellega seoses komisjoni pingutusi muuta Aafrika-Euroopa allianss kahe maailmajao vaheliste majandussuhete keskseks sambaks;

87. märgib, et VKEdel ja pereettevõtetel on oluline roll kohaliku majanduse arengus; juhib tähelepanu sellele, et VKEd on töökohtade loomise peamine tõukejõud ja need moodustavad 95 % Aafrika ettevõtjatest; on veendunud, et strateegias tuleks seada esikohale ettevõtlus ja juurdepääs rahastamisele ning samas tuleb sellega luua usaldusväärne ärikeskkond; on lisaks seisukohal, et kohaliku erasektori toetamine on COVID-19-järgses taastumises otsustava tähtsusega; juhib tähelepanu Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet (EASME) võimalustele edendada ettevõtjatevahelist koostööd ja ühisettevõtete loomist Aafrika ettevõtjatega, mis lisaks ärivõimaluste nähtavuse suurendamisele edendaks ka väga vajalikku juurdepääsu rahastamisele ja tehnoloogiale oskusteabe siirde kaudu;

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 978/2012 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 732/2008 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 303, 31.10.2012, lk 1).

Neljapäev, 25. märts 2021

88. rõhutab, et Aafrika ja ELi partnerlus erasektoris peaks sisaldama jõulisi sätteid vastutustundliku rahastamise kohta; tuletab meelde, et ettevõtjatepoolsete kuritarvituste vältimiseks tuleb veel teha märkimisväärseid edusamme, ning rõhutab seetõttu, et ettevõtja sotsiaalse vastutuse, inimõiguste ja keskkonnaalase hoolsuse põhimõtete austamise tagamine tuleks ELi ja Aafrika partnerluses selgelt esikohale seada;

89. rõhutab, et Euroopa ettevõtjad vastutavad oma tarneahelate eest; kutsub komisjoni üles esitama kaugeleulatuva seadusandliku ettepaneku kohustuslike inimõiguste, sotsiaalõiguste ja keskkonnalaste hoolsuskohustuste kohta ELi ettevõtjatele; nõuab tungival, et komisjon tagaks selliste ettepanekute väljatöötamisel, et neid saab kohaldada kogu tarneahelas, need vastavad OECD suunistele sotsiaalse vastutuse ja inimõiguste kohta kaubanduses ning on kooskõlas WTO reeglitega ning et pärast hoolikat hindamist saaks olla kindel, et ettepanekud toimivad ja neid saab kohaldada kõigi turul tegutsejate, sealhulgas VKEde suhtes, ning et need sisaldavad sätteid kahju saanud osapoolle õiguskaitse tagamiseks;

90. rõhutab, et finantsvõimendusega erasektori investeeringud peaksid pigem täiendama arenenud riikide kohustust eraldada 0,7 % kogurahvatulust ametlikule arenguabile (kusjuures 0,15–0,2 % kogurahvatulust peab olema reserveeritud vähim arenenud riikidele), mitte seda asendada;

91. on seisukohal, et ELi Aafrika-strateegia peaks hõlmama ka Aafrika riikide abistamise meetmeid, et kasutada nende rikkalikke maavarasid tegeliku arengu tulemuste saavutamiseks, ning nõuab olemasolevate meetmete tulemuslikkuse läbivaatamist, pidades silmas ka küsitavat Aafrika ekspluateerimist Hiina ja Venemaa poolt; kutsub komisjoni ja ELi Aafrika partnereid üles rakendama konfliktimineraalide määruuses⁽¹⁰⁾ nõutavaid meetmeid sujuvalt ja avaldama viivitamata väljaspool ELi asuvate ettevõtjate loetelu, kes ei vasta kõnealuses määruuses sätestatud nõuetele; rõhutab Euroopa tugevaid külgi (nt läbipaistvus, kvaliteetsed kaubad ja teenused ning demokraatlik valitsemistava) ning usub, et need põhiväärtused on autoritaarsete mudelite kaalukas alternatiiv;

92. märgib 2009. aastal Aafrika riigipeade ja valitsusjuhtide vastu võetud Aafrika mäetööstuse arenguvisioni (*Africa Mining Vision*) rakendamise olulisust, et tagada maavarade läbipaistev, õiglane ja optimaalne kasutamine;

93. tuletab meelde, et kaevandussektoril on paljude Aafrika riikide majanduses oluline osa ja see on seotud ressursisidealase ebavõrdse vastastikuse sõltuvusega Euroopast, mida tuleks parandada, tegeledes läbipaistvuse direktiivi⁽¹¹⁾ ja raamatupidamisdirektiivi⁽¹²⁾ abil kaevandussektori maksutulude ja litsentsitasude ebaseadusliku väljavoolu probleemiga;

94. väljendab muret asjaolu pärast, et Aafrika riikide vastu algatatakse üha rohkem investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise menetlusi, eelkõige Euroopa ettevõtjate poolt; kutsub ELi valitsusi ja ettevõtjaid üles hoiduma investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise mehhanismi kasutamisest ning lõpetama arvukad Aafrika riikide vastu algatatud investori ja riigi vaheliste vaidluste lahendamise menetlused;

95. on seisukohal, et see partnerlus peaks toetama naiste ja noorte ettevõtlust maa- ja linnapiirkondades ning selleks on oluline edendada võrdset juurdepääsu majanduslikele ja tootlikele ressurssidele, nagu finantsteenused ja maavaldusõigused; nõuab Aafrika ja Euroopa naistevõtjate vahelise teavevahetuse arendamist platvormide kaudu, mis võimaldavad võrgustike loomist, kogemuste jagamist ja ühiste projektide väljatöötamist;

96. tuletab meelde, et naiste positsiooni saab tugevdada kaubavahetuslepingutes sisalduvate selgete sätetega sooküsimuste ja kaubanduse kohta; kutsub sellega seoses komisjoni üles abistama Aafrika Liitu soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise strateegia rakendamisel ja rakendama meetmeid, millega panustatakse soolise võrdõiguslikkuse saavutamisse kaubanduslepingutes Aafrika riikidega;

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2017. aasta määrus (EL) 2017/821, millega kehtestatakse konflikti- ja riskipiirkondadest pärit tina, tantaali, volframi ja nende maakide ning kulla liidu importijatele tarneahelaga seotud hoolsuskohustus (ELT L 130, 19.5.2017, lk 1).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiiv 2013/50/EL (ELT L 294, 6.11.2013, lk 13).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

Neljapäev, 25. märts 2021

97. toonitab Aafrika tohutuid eelarvepiiranguid pandeemia sotsiaal-majanduslike tagajärgedega toimetulekul; tuletab meelde, et teatavad Aafrika riigid kulutavad võlgade tagasimaksmiseks rohkem raha kui tervishoiuteenustele; on veendunud, et põhjalikult tuleks kaaluda leevendamismeetmeid jätkusuutmatu võlakoormuse osas, mis toob kaasa suured kaotused avalikes teenustes ja hoolekandemeetmetes; võtab teadmiseks G20 teadaande, et esimese sammuna õiges suunas kehtestatakse kõige nõrgema majandusega arenguriikide laenumaksetele ajutine moratorium; kordab üleskutset erasektori võlausaldajatele osaleda algatuses samaväärsetel tingimustel ning julgustab G20, Rahvusvahelist Valuutafondi (IMF) ja Maailmapanka ning mitmepoolseid arengupanku jätkama võlakergenduste andmist ja uurima lisavõimalusi võlateenindusmaksete peatamiseks; kutsub laiemalt üles looma mitmepoolset võlgade restruktureerimise mehhanismi, et käsitleda nii kriisi mõju kui ka kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 rahastamisvajadusi; rõhutab vajadust siduda võlakergendusmeetmed ametliku arenguabi lisavahendite kasutuselevõtuga ja seada vaikevalikuna esmatähtsale kohale toetuspõhine rahastamine, eriti vähim arenenud riikide jaoks;

98. toonitab, kui oluline on toetada Aafrika riike, et parandada nende võimet võtta kasutusele riigisiseseid tulusid, et suurendada avalikesse põhiteenustesse tehtavaid investeeringuid; tuletab meelde, et ebaseaduslikud finantsvood moodustavad Aafrika riikide saadud ametliku arenguabiga võrreldes kahekordse summa, mis ulatub kokku umbes 50 miljardi USA dollarini aastas, ja et neil on tohtu mõju mandri arengule ja valitsemistavale; kutsub ELi üles toetama veelgi Aafrika partnereid valitsemistava parandamisel, korruptsioonivastases võitluses, nende finants- ja maksusüsteemide läbipaistvuse suurendamisel ning asjakohaste õigus- ja järelevalvemehhanismide loomisel;

99. soovib ELil ja Aafrika Liidul olemasolevaid riiklikke ja rahvusvahelisi korruptsioonivastaseid vahendeid paremini rakendada ja jõustada ning võtta kasutusele uued tehnoloogialahendused ja digiteenused; kutsub ELi üles võtma vastu range raamistiku korruptsiooni reguleerimiseks;

Partnerid Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu rohelise kokkuleppe nimel

100. tuletab meelde, et kliimamuutuste kahjulik mõju mõjutab eriti Aafrika riike ja nende elanikke; tuletab meelde, et katastroofiepidemioloogia uurimiskeskuse (CRED) andmetel kannatas 2019. aastal äärmuslike ilmastikunähtuste tõttu ligi 16,6 miljonit aafriklast, st 195 % rohkem kui 2018. aastal; rõhutab vajadust seada kliima- ja keskkonnakaitse partnerluse keskmesse kooskõlas ELi pühendumusega Pariisi kokkuleppele ja bioloogilise mitmekesisuse konventsioonile; märgib, et ta on palunud eraldada 45 % tulevase naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi eelarvest kõnealustele eesmärkidele;

101. väljendab muret selle pärast, kuidas kliimamuutused võivad inimarengut ümber pöörata ning kahjustada väikese sissetulekuga ja ebakindlate Aafrika riikide arenguväljavaateid, ning rõhutab, et see on destabiliseerimist, vägivalda ja konflikte õhutatav riskitegur; rõhutab, et EL peaks pakkuma Aafrika riikidele spetsiifilist, prognoositavat, vastutustundlikku ja pikaajalist rahalist ning tehnilist tuge, et ühtviisi tugevdada nende kohanemist kliimamuutustega (st kestlikule põllumajandusele, ökosüsteemipõhisele kohanemisele ja säästvale linnadele keskenduvate projektide kaudu) ning leevendusstrateegiaid, pöörates erilist tähelepanu katastroofiohu ennetamisele ja ebasoodsas olukorras olevatele kogukondadele;

102. rõhutab veediplomaatia väga tähtsat rolli, kuna kliimamuutuste tagajärjel võib vesi muutuda üha napimaks ressursiks; rõhutab vajadust tulemuslikuma kliimadiplomaatia järele, et edendada sidemeid kliimaalase sise-, välis- ja rahvusvahelise poliitika vahel;

103. nõuab ELi toetust, et aidata Aafrika riikidel rakendada Pariisi kokkuleppe ja Sendai raamistiku kontekstis oma riiklikult kindlaksmääratud panuseid ja laiendada nende eesmärgi, tagades neile piisava rahastamise kohanemise, leevendamise, vähenemise ja kahjustuste korvamiseks ning samuti nende riiklike bioloogilise mitmekesisuse strateegiate ning tegevuskavade toetamiseks; rõhutab, et selleks, et nimetatud toetus oleks tulemuslik, peab ELi ja Aafrika tulevane üleminekupartnerlus põhinema ühise, kuid diferentseeritud vastutuse ja poliitikavaldkondade kestliku arengu sidususe põhimõtetel ning tagama samal ajal õiglase ja kaasava roheülemineku;

104. rõhutab, et kohanemisstrateegiad peaksid soodustama Aafrika riikides seni levinud mudeli puhul üleminekut looduspõhiste lahendustele; nõuab, et edendataks sidusrühmade kaasavat osalemist muu hulgas riiklikult kindlaksmääratud panuste, riiklike kohanemiskavade ja riiklike põllumajanduse investeerimiskavade väljatöötamisel ja rakendamisel;

Neljapäev, 25. märts 2021

105. rõhutab väikeste arenevate saareriikide ainulaadseid väljavaateid ja vajadusi kliimamuutustega kohanemise ja nende leevendamise valdkonnas;

106. rõhutab lisaks vajadust lisada kliimameetmetesse sooline mõõde, arvestades kliimamuutuste ja keskkonnaseisundi halvenemise eritagajärgi naistele ja tütarlastele; kutsub Aafrika ja Euroopa partnereid üles ELi ja Aafrika tulevases partnerluses paremini esile tooma rolli, mida naised võivad täita oma kogukonna juhtimisel kestlikumate tavade suunas ning osalemisel kliimamuutustega kohanemise ja nende leevendamisega seotud otsuste tegemisel;

107. nõuab rohelise kokkuleppega seotud diplomaatiliste suhete kiiret sisseseadmist, luues Euroopa rohelise kokkuleppe välismõõtmelise rakkerühma, mis peaks esitama soovitusi Aafrika Liidu ja Euroopa Liidu roheliseks kokkuleppe kohta, kaasates kohalikke ametiasutusi ja kodanikuühiskonna organisatsioone ning järgides mitmetasandilist ja mitut sidusrühma hõlmavat lähenemisviisi; on seisukohal, et selle kokkuleppega tuleks eelkõige toetada selliste õigusraamistike vastuvõtmist, mis võimaldavad üleminekut rohemajandusele, ringmajanduse arengut ja töökohtade loomist kestlikes sektorites;

108. rõhutab piirkondliku koostöö tähtsust ning tehnilise abi, teabe ja heade tavade vahetamise kaudu tehtava koostöö olulisust; rõhutab, kui oluline on parem teavitustöö, mis puudutab tulevase kliimariske ja katastroofiohtusid, ning kui tähtis on edendada kliimasõbraliku tehnoloogia seaduslikku siiret; nõuab, et EL edendaks sel eesmärgil intellektuaalomandi õiguste ja kliimamuutuste deklaratsiooni vastuvõtmist, mis oleks võrreldav 2001. aasta Doha deklaratsiooniga intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu ja rahvatervise kohta;

109. rõhutab vajadust kestlike innovatsioonipoliitika ja -projektide järele, mis võimaldavad Aafrika riikidel jätta hüppelise arengu käigus maha vanemad ja saastavamad tehnoloogiad ning mille konkreetne eesmärk on saavutada keskkonnasäästlikkus ja sotsiaalne kestlikkus, ning nõuab sellega seoses, et uuritaks, kuidas hüppeline areng aitaks kaasa nende eesmärkide saavutamisele Aafrika riikides;

110. tuletab meelde, et Aafrikas on erakordne bioloogiline mitmekesisus; väljendab sügavat muret loodusvarade liigkasutamise ja vähenenud bioloogilise mitmekesisuse mõju pärast vastupanuvõime tasemele; on eriti mures asjaolu pärast, et Aafrikas hävitatakse metsi üha kiirenevas tempos; tuletab meelde, et Aafrika vihmametsade hävitamine toob kaasa bioloogilise mitmekesisuse ja süsiniku sidujate pöördumatu vähenemise, samuti metsades elavate põlisrahvaste elupaikade ja eluviiside kadumise; tuletab meelde, et metsad aitavad märkimisväärselt kaasa kliimaeesmärkide saavutamisele, bioloogilise mitmekesisuse kaitsele ning kõrbestumise ja äärmusliku mullaerosiooni ennetamisele;

111. nõuab, et vastavalt terviseühitsuse põhimõttele arvestataks rahvatervise ja bioloogilise mitmekesisuse vahelist seost; tunneb heameelt algatuse „NaturAfrica“ väljakuulutamise üle, mille eesmärk on kaitsta elusloodust ja ökosüsteeme, ning looduslike liikidega kaubitsemise vastase tegevuskava läbivaatamise üle; rõhutab, et algatus „NaturAfrica“ tuleks välja töötada kõigi sidusrühmadega konsulteerides, pöörates erilist tähelepanu kohalike kogukondade, põlisrahvaste ja naiste õigustele; rõhutab, et see peaks toetama Aafrika valitsusi ja kohalikke elanikke bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja keskkonnaseisundi halvenemise peamiste tegurite vastu võitlemisel terviklikul ja süstemaatilisel viisil, pakkudes sealhulgas tuge hästi hallatud kaitsealade võrkudele; nõuab tungivalt, et EL ja Aafrika tunnustaksid ja kaitseksid põlisrahvaste õigusi oma maa ja loodusvarade taval põhinevale omandile ning kontrollile, nagu on sätestatud ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsioonis ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonis nr 169, ning järgiksid vaba, eelneva ja teadliku nõusoleku põhimõtet;

112. nõuab, et eraldataks piisavalt vahendeid selleks, et rakendada soovitusi, mis on esitatud komisjoni 2015. aasta uuringus „Larger than elephants: Inputs for an EU strategic approach to wildlife conservation in Africa“ (Mitte ainult elevantid: Aafrika eluslooduse kaitset käsitleva ELi strateegilise lähenemisviisi sisendid) ja 2019. aasta uuringus „Study on the interaction between security and wildlife conservation in sub-Saharan Africa“ (Uuring turvalisuse ja eluslooduse kaitse vastastikuse mõju kohta Sahara-taguses Aafrikas);

113. on seisukohal, et kaitsele suunatud jõupingutusi, mis on seotud näiteks metsade, eluslooduse ning mere- ja rannikuökosüsteemidega, tuleb hoogustada, kasutades selleks õigusraamistikke, piisavaid ressursse ja teaduslikke andmeid ning rakendades lisaks ökosüsteemi taastamise ja majandamise meetmeid; kutsub ELi ja Aafrikat üles võtma juhtrolli kaugeleulatuva ülemaailmse kokkuleppe sõlmimisel bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste 15. konverentsil;

Neljapäev, 25. märts 2021

114. tuletab meelde, et ookeanid moodustavad suurima globaalse valguallika; tuletab meelde, kui tähtis on töötada ookeanide parema majandamise nimel, sealhulgas kalanduse, kestliku vesiviljeluse ja sinise majanduse arendamise valdkonnas, mis kujutavad endast arengu kandjaid; rõhutab, et ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastane võitlus peab olema esmatähtis selleks, et piirata keskkonnamõju ning säilitada kalavarude ja kalandustulu kestlikkus;

115. kutsub komisjoni sõnaselgelt üles jälgima suuremahulise kalapüügiiga seotud tegevust, kuna see võib seada ohtu traditsioonilisi kalavarusid kasutavatele kohalikele elanikele kättesaadavale varudele, riskides samas kalavarude hea ökoloogilise seisundi tasakaalu rikkumisega;

116. tuletab meelde, et Aafrika on kõige vähem elektrifitseeritud piirkond maailmas, ja rõhutab asjaolu, et Aafrikas ei ole energiale juurdepääs ühtlane; märgib, et juurdepääs taskukohasele, usaldusväärsele, kestlikule ja kaasaegsele energiale on oluline vahend majandusliku ja sotsiaalse arengu tagamiseks, sealhulgas maapiirkondades; nõuab Aafrika taastuvenergia tootmise potentsiaali arendamist;

117. julgustab seetõttu ELi ja liikmesriike edendama ja tugevdama energeetika- ja kliimasektoris koostööd oma Aafrika partneritega vastavalt rohelise kokkuleppe eesmärkidele; ergutab komisjoni koostama kaugeleulatuva kava säästva energia alase partnerluse rakendamiseks, märgib sellega seoses, et taastuvenergia ja energiatõhusus on olulised elemendid energiale juurdepääsu lõhe kaotamisel Aafrika mandril, tagades samal ajal süsinikdioksiidi heitkoguste vajaliku vähendamise; kutsub ELi ja asjaomaseid Aafrika riike üles kasutama vastastikku kasulike energiapartnerluste võimalusi taastuvate energiaallikate abil vesiniku tootmiseks;

118. rõhutab, kui tähtis on suunata investeeringuid CO₂-vabasse majandusse, arendades taastuvaid energiaallikaid ja hõlbustades tehnosiiret, sealhulgas detsentraliseeritud energiatootmist, väikesemahulisi taastuvenergia- ja päikeseenergia-tehnoloogiaid, mis vastavad kohalikele energiavajadusele, sealhulgas taristu ja ühendatuse osas;

119. rõhutab, et Aafrika mandri linnastumine annab võimaluse linnaplaneerimine ümber mõelda ja võtta kasutusele kestlikud linnalahendused ning et selles küsimuses peaks toimuma tõhusam dialoog kohalike ja piirkondlike ametiasutustega ning ka maailmajao vaheline koostöö ja parimate tavade vahetamine, eriti seoses rohelise taristu, ökosüsteemil põhinevate lähenemisviiside, jäätmekäitlus- ja kanalisatsioonisüsteemiga ning tehes erilisi jõupingutusi noorte ja tõrjutud rühmade kaasamiseks; nõuab toetust säästva linnatranspordi arendamisele, mille eesmärk on suurendada kogukonna kaasatust ja juurdepääsetavust, mis hõlmab ka transporti koolidesse ja meditsiinikeskustesse;

Partnerid kestliku ja vastupanuvõimelise põllumajanduse nimel

120. juhib tähelepanu põllumajandus- ja toidusektori keskele tähtsusele majanduses ning inimväärsete ja kestlike töövõimaluste pakkumisel maapiirkondades; rõhutab, et enamikul juhtudel puudutab see väikepõllumajandustootjaid ja põllumajanduslikke pereettevõtteid; märgib, kui oluline on edendada ja tõhustada meetmeid ja vahendeid, millega toetatakse toodete kvaliteedi parandamist, toodete mitmekesisust, põllumajandustavade kestlikku ajakohastamist, ohutuid töötingimusi ning meetmeid põllumajandustootjate vastupanuvõime tugevdamiseks; on seisukohal, et kestliku põllumajandussektori ja maapiirkondade arendamine peaks olema ELi ja Aafrika suhete keskmeks;

121. kiidab heaks asjaolu, et uues ELi ja Aafrika partnerluses toetatakse keskkonnasõbralike põllumajandustavade arendamist; tuletab meelde asjaolu, et agroökoloogia suutlikkust ühitada kestlikkuse majanduslik, keskkonnavaline ja sotsiaalne mõõde on tunnustatud valitsustevahelise kliimamuutuste rühma ning valitsustevahelise bioloogilist mitmekesisust ja ökosüsteemi teenuseid käsitleva teaduslik-poliitilise foorumi olulistest aruannetes, samuti Maailmapanga ning Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni juhitud ülemaailmses põllumajanduse hindamises (rahvusvahelise arengule suunatud põllumajandusteaduste ja tehnoloogia hindamise institutsiooni hinnang); rõhutab agroökoloogia, agrometsanduse, kohaliku tootmise ja kestlike toidusüsteemide edendamise tähtsust, mis keskenduvad nii riiklikus poliitikas kui ka rahvusvahelistel foorumitel lühikeste tarneahelate arendamisele, et tagada kõigile toiduga ja toitumisalane kindlustatus ning suurendada põllumajandussektori kestlikku tootlikkust ja suurendada selle vastupanuvõimet kliimamuutustele;

122. nõuab, et EL võtaks arvesse Aafrika maapiirkondade rakkerühma järeltõlge Aafrika toidutarneahelatesse investeerimise vajaduse kohta, keskendudes lisaväärtusega tarbekaupadele; ning kutsub ELi ja liikmesriike üles tegema aktiivset koostööd Aafrika partneritega, et luua koostööd ELi Aafrika-strateegia ja rohelise kokkuleppe poliitikavaldkondade vahel, eriti mis puudutab strateegia „Talust taldrikule“ välismõõdet;

Neljapäev, 25. märts 2021

123. rõhutab, et pestitsiidide kasutamine Aafrika intensiivpõllumajanduses võib lisaks keskkonnakahju põhjustamisele mõjutada ka nende töötajate tervist, kellel on väga väike võimalus saada taimekaitse- ja tervishoiualast koolitust; nõuab hariduse ja koolituse pakkumist niisugustes valdkondades nagu kestliku taimekaitse alased lähenemisviisid ja pestitsiididele alternatiivsete lahenduste leidmine ning ohtlike ainete kokkupuute minimeerimist; mõistab hukka ELis pestitsiidide puhul järgitava kaksikmoraali, mis võimaldab ELis keelatud ohtlike ainete eksportimist Aafrika riikidesse ja muudesse kolmandatesse riikidesse; palub seetõttu muuta kehtivaid ELi norme, et kooskõlas 1998. aasta Rotterdami konventsiooni ja roheline kokkuleppega selline õiguslik vastuolo kõrvaldada;

124. on sügavalt mures Aafrika riikide suure sõltuvuse pärast toiduainete impordist, eelkõige Euroopa Liidust, eriti kui see import koosneb subsideeritud toodetest, mille madal hind tähendab kahjulikku konkurentsi Aafrika väikesemahulise põllumajanduse jaoks;

125. tunneb muret ühise põllumajanduspoliitika toetusel Euroopa piimapulbri Lääne-Aafrikasse eksportimise pärast, kuna ekspordi kolmekordistumisel pärast seda, kui EL kaotas 2015. aastal oma piimakvoodid, on olnud katastroofilised tagajärjed kohalikele karjakasvatajatele ja põllumajandusettevõtjatele, kes ei suuda sellega konkureerida; palub, et komisjon püüaks koos Aafrika valitsustega ja sidusrühmadega leida sellele probleemile lahendused;

126. tuletab meelde, et nälj ja toiduga kindlustamatus on kogu maailmas taas tõusuteel ning et see jätkub, kui selle peatamiseks viivitamata meetmeid ei võeta, ning et Aafrika on 2030. aastaks nälja kaotamise eesmärgi (kestliku arengu eesmärk nr 2) saavutamisel märkimisväärselt maha jäänud; tuletab meelde, et alatoitluse lõpetamist selle mis tahes vormis ja kestliku arengu eesmärgi nr 2 tuleks pidada uue partnerluse prioriteetideks, pöörates erilist tähelepanu kõige kaitsetumas olukorras olevatele inimestele;

127. rõhutab, et COVID-19 ja sellele järgnenud majanduskriis ning piiride sulgemine, tirtsuparvede pealetungid ja kõrbestumine on halvendanud niigi rasket toiduga kindlustatuse olukorda Aafrikas ja juhtinud tähelepanu ülemaailmse toidusüsteemi kaitsetusele; rõhutab kohalike ja piirkondlike turgude potentsiaali toidusüsteemi praeguste tõrgete kõrvaldamisel;

128. nõuab, et ELi ja Aafrika partnerluses koondataks oma põllumajandusalased jõupingutused esmajärjekorras Aafrika riikide toidualase sõltumatuse õiguse kaitsmisele ja toiduga kindlustatuse parandamisele ning nende suutlikkuse suurendamisele elanikkonna toiduvajaduste rahuldamiseks;

129. rõhutab maapiirkondade ümberkujundamise ning kohalike, piirkondlike ja läbipaistvate väärtusahelate tugevdamise tähtsust kestlike töökohtade loomiseks, inimõiguste rikkumiste vältimiseks ja kliimamuutuste leevendamiseks; rõhutab vajadust toetada noori ja naisi, eelkõige koolituse, laenude kättesaadavuse ja turgudele juurdepääsu kaudu; nõuab nende kaasamist põllumajanduspoliitika kujundamisse ja ühistegevuse toetamist väiketootjate organisatsioonide kaudu;

130. rõhutab Aafrika maapiirkondade naiste olulist rolli Aafrika mandri põllumajanduses ja maamajanduses, eriti toiduga kindlustatuse valdkonnas; tuletab meelde, et peaaegu pool põllumajanduslikust tööst teevad Aafrikas ära naised, samas on naistalunikud enamasti väiketootjad või elatuspõllumajandusega tegelevad talunikud, kellel puudub vajalik juurdepääs teabele, laenule, maale, ressurssidele või tehnoloogiale; ergutab naiste ja tütarlaste pärimisõiguste edendamist ning kutsus ELi üles toetama partnerriike, eriti naiste täieliku maavaldusõiguse tunnustamise osas;

131. toonitab, et elatuspõllumajanduses töötavad naised puutuvad rahvusvahelise uute taimesortide kaitse konventsiooniga tagatud uute taimesortide tugeva kaitse tõttu kaubanduslepingutes kokku lisatakestustega toidualase sõltumatuse tagamisel;

132. rõhutab väikeste põllumajandusettevõtete ning karjakasvatuse ja muude traditsiooniliste/kohalike toidusüsteemide toetamise tähtsust, et tugevdada nende vastupanuvõimet ja suurendada nende panust toiduga kindlustatusse, ressursside kestlikku majandamisse ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse;

133. nõuab sotsiaalsete pingete lahendamist põllumajandusega tegeleva elanikkonna ja rändkarjakasvatajate kogukondade vahel, eriti piirkondades, kus etnilised ja religioossed konfliktid kattuvad;

134. rõhutab teadusuuringute ja innovatsiooni tähtsust kestlike põllumajandustavade ning tootlike kuivalade agroökosüsteemide ja toidusüsteemide soodustamisel; nõuab sellega seoses õiglase ülemineku ajal kindlamat tuginemist panusele, mida pakuvad Aafrika traditsioonilised teadmised, eriti põllumajandustavade, kalanduse ja metsakaitse valdkonnas, suurendades sel viisil Aafrika inimeste ja kohalike kogukondade mõjuvõimu;

Neljapäev, 25. märts 2021

135. ergutab teadmiste ja parimate tavade vahetamist Euroopa ja Aafrika põllumajandustootjate vahel ning eelkõige noorte põllumajandustootjate, naiste ja maapiirkondade esindajate vahelisi kontakte kestlike tootmismeetodite ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse vallas ka ühenduste raames;

136. peab kiiduväärseks Aafrika maapiirkondade rakkerühma ettepanekut luua Euroopa-Aafrika mestimisprogramm, mille raames luuakse kontaktid ELi liikmesriikide ja Aafrika partnerriikide põllumajandusametite vahel, et sel moel jagada kestlikke parimaid tavasid ja edendada suhteid tihedalt seotud ja sarnaste partnerite vahel;

137. rõhutab, kui oluline on ELi ja Aafrika partnerlusse lisada kohalike kogukondade loodusvaradele, nagu maa ja vesi, juurdepääsu õiguse kaitse ja edendamine; mõistab hukka asjaolu, et maa hõivamine on Aafrikas väga levinud; rõhutab, et see on jõhker tava, millega seatakse ohtu toidualane sõltumatus ja Aafrika maakogukondade püsijäämine; rõhutab kaasava protsessi käivitamise tähtsust eesmärgiga tagada kodanikuühiskonna organisatsioonide ja kohalike kogukondade tulemuslik osalemine maa hõivamisega seotud poliitika ja meetmete väljatöötamises, rakendamises ja järelevalves; nõuab, et maa-, kalavarude ja metsavalduse vastutustundliku haldamise vabatahtlikke suuniseid järgitaks kõigis projektides, millega edendatakse maavaldusõiguste kaitset, sealhulgas kaubanduses, samuti selliste meetmete võtmist, mille abil oleks võimalik tagada, et need projektid ei ohusta väiketalunike maavaldusõigusi;

138. peab kahetsusväärseks, et ei ole tunnustatud karjamaade strateegilist tähtsust, arvestades, et need katavad umbes 43 % Aafrika maapinnast ja on seetõttu olulised süsiniku sidujad; palub komisjonil koos kohalike kogukondade ja kohalike sidusrühmadega töötada välja strateegia selle potentsiaali optimeerimiseks sellise kestliku karjatamise majandamise kaudu, millega tegelevad näiteks karjakasvatajad;

139. märgib, et näiteks karjatamisõigus ja ühiskarjamaad kujutavad endast traditsioonilisi maakasutusõigusi, mis tuginevad üldisele õigusele, mitte tõendatud omandiõigustele; rõhutab siiski niisuguste üldiste õiguste kaitse kesket tähtsust maaelanikkonna jaoks;

Partnerlus digitehnoloogia muutmiseks kaasamise ja arengu võimendajaks

140. rõhutab, et digiüleminek on tohtu arenguhoob juurdepääsule haridusele, koolitusele, tööhõivele ja tervishoiule, samuti põllumajandussektori kaasajastamisele, avaliku sektori suutlikkusele pakkuda selliseid digiteenuseid nagu e-ID, e-tervis või e-valitsus ning osalemisele poliitikakujundamises, inimõigustele ja väljendusvabadusele, kuid sellega võib kaasneda ka demokraatia õõnestamise, kodaniku- ja inimõiguste ohustamise ning ebavõrdsuse suurenemise oht; rõhutab, et digiüleminekus tuleb toetada taskukohast, võrdselt ja kaasavat juurdepääsu internetile ning digitehnoloogiateenuste kasutamist ja loomist, järgides asjakohaseid rahvusvahelisi ja riiklikke standardeid ja suuniseid;

141. rõhutab, et digilõhet tuleks silmas pidada ja seda asjakohaselt arvesse võtta; rõhutab vajadust seada enamuse tõrjutud Aafrika kogukondade jaoks juurdepääs internetiühendusele esmatähtsaks, et vältida maa- ja linnarahvastiku vahel tohtu lõhe tekkimist; on seisukohal, et tõeliselt kaasava digiülemineku saavutamiseks on vaja digitaalset soolist ebavõrdsust vähendada; julgustab naisi ja tütarlapsi seoses uue tehnoloogiaga oma potentsiaali arendama;

142. tuletab meelde negatiivset mõju, mida naiste ja tütarlaste vastu suunatud internetivägivald ning seksistlik vaenukõne, küberkiusamine, ksenofoobia, desinformatsioon ja häbimärgistamine võivad avaldada sotsiaalsele kaasatusele, ning kutsub Aafrika ja Euroopa partnereid üles selliseid küsimusi ELi ja Aafrika partnerluses käsitlema; rõhutab vajadust tagada digiõppe ja digikirjaoskuse terviklikkus, sealhulgas pehmed ja valdkonnaülelised oskused, nagu kriitiline mõtlemine ja kultuuridevaheline mõistmine;

143. rõhutab, et elektri- ja elektroonikaseadmete romude tekitamine kogu maailmas põhjustab probleeme kestliku arengu tegevuskava 2030 rakendamisel, eriti tervishoiu ja keskkonna osas; kutsub ELi ja Aafrikat üles suurendama jõupingutusi vastutustundlike investeeringute arendamiseks, et aidata minimeerida elektri- ja elektroonikaseadmete romude teket, ennetada prügi ebaseaduslikku kõrvaldamist ning elektri- ja elektroonikaseadmete romude ebaõiget käitlemist, edendada ressurside tõhusat kasutamist ja ringlussevõttu ning luua töökohti renoveerimise ja ringlussevõtu sektorites;

144. toetab Aafrika riikide avaliku halduse digitaliseerimist ja ajakohastamist, mille eesmärk on eelkõige luua usaldusväärsed rahvastikuregistri ametid, töötada välja turvalised isikut tõendavad dokumendid ja edendada andmevahetust; rõhutab, et andmete mis tahes vahetamise suhtes tuleb kohaldada asjakohaseid andmekaitse- ja privaatsuseadusi; nõuab, et EL teeks koostööd Aafrika riikidega, et töötada välja üleilmsed andmekaitsestandardid, mis omakorda aitavad võidelda kuritegevuse vastu ja vastastikku majandust tugevdada;

Neljapäev, 25. märts 2021

145. rõhutab, et kestliku arengu eesmärkide ja roheülemineku saavutamiseks on vaja innovatsiooni; toonitab, et partnerluses tuleks ergutada teadustööd ja innovatsiooni ning digiteenuste kättesaadavust ja nende kasutatavust, et edendada ühtekuuluvust ja sotsiaalset kaasatust; tuletab siiski meelde, et digiüleminek ei saa toimuda ilma energiale juurdepääsuta ja et ebakorrapärane energiavarustus maapiirkondades kujutab endast olulist takistust digiteenuste kättesaadavusele;

146. rõhutab, et COVID-19 kriisi survele on tulnud Aafrika digiüleminekut kiirendada; tunnustab Aafrika Liidu soovi luua digitaalne ühtne turg; nõuab, et EL toetaks Aafrika digitööstuse loomist ja nõuetekohast õigusraamistikku veebikaubanduse ja andmekaitse arendamiseks kõige kõrgemate kehtivate standardite alusel, pakkudes tehnilist abi, suurendades investeringuid digitalistusse ja ettevõtlusse ning tugevdades partnerlust valitsuse, majanduse, akadeemilise ringkonna, teadusringkonna ja kodanikuühiskonna sidusrühmadega;

147. rõhutab, et vastavalt ÜRO kestliku arengu eesmärkide aruandele (2019) tuleb kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks, eriti Aafrikas, toidu, energia, vee, kanalisatsiooni, hariduse ja tervishoiu osas lahendada veel palju probleeme; on veendunud, et rahaline abi ja investeringud peaksid olema suunatud peamiselt niisuguste põhiliste inimvajaduste rahuldamisele, mis on endiselt vaesuse kaotamise ja inimeste heaolu edendamise eeltingimus, eriti ajal, mil avaliku sektori ressursid muutuvad üha piiratumaks konkureerivate nõudmiste tõttu, näiteks tervishoiu ja hariduse valdkonnas;

148. rõhutab, et täpne ja võrreldav rühmitatud andmete kogumine ja statistilised analüüsid, austades samal ajal andmekaitset ja eraelu puutumatuse õigusi, on teadlike otsuste tegemisel väga olulised, eriti põllumajanduse, loodusvarade majandamise ja haldamise ning tervishoiu valdkonnas riiklikul ja detsentraliseeritud tasandil;

149. rõhutab, et digiüleminekut tuleb kasutada vahendina kahe maailmajao vahelise, eelkõige noorte ja kodanikuühiskonna vahelise teabevahetuse ergutamiseks, tehes seda platvormide kaudu;

150. kutsub ELi ja Aafrika riike üles suurendama oma ühiseid jõupingutusi, et tagada digimajanduse sotsiaalne ja keskkonnavaline kestlikkus ning aidata kaasa digimajanduse ajakohase, õiglase ja tõhusa maksustamisstandardi kehtestamise eesmärgile;

Partnerid vastastikku kasuliku liikuvuse ja rände nimel

151. tunnustab, et rändeliikumised toovad nii Euroopas kui ka Aafrikas mõlema maailmajao õitsengu ja arengu jaoks kaasa nii keerulisi probleeme kui ka võimalusi, ning rõhutab vajadust tugevdada sellealast koostööd; märgib, et viimastel aastatel on Aafrika ja ELi suhetes olnud peamine teema rändeküsimus ning et see võis ebasoodsalt mõjutada seda, kuidas kaks maailmajagu üksteist tajuvad; rõhutab, et ränne on mõlema piirkonna jaoks vastastikune kestliku arengu vahend;

152. tuletab meelde, et kuni 80 % kõigist Aafrika riikidest pärit rahvusvahelistest rändajatest liigub Aafrika mandri piires; märgib, et Aafrika riigid võtavad vastu suure osa maailma pagulaste ja riigiseste põgenike koguarvust ning et nende kaitsetud olukorda on COVID-19 kriis veelgi süvendanud; nõuab pagulastega seotud vastutuse üleilmset jagamist;

153. on seisukohal, et tuleks rõhutada rände inimlikku mõõdet ja pöörata erilist tähelepanu ebasoodsamas olukorras olevatele rändajate rühmadele; nõuab, et võetaks vastu ELi ja Aafrika vaheline rände- ja liikuvusalane partnerlus, mille keskmesse seatakse pagulaste ja rändajate inimvääriskus ning mis põhineb solidaarsusel, jagatud vastutusel ning inimõiguste, rahvusvahelise, ELi ja riigisisese õiguse ning pagulaste õiguse täieliku austamise põhimõtetel;

154. tuletab meelde, et tuleks võtta erimeetmeid rändajate kaitsmiseks surma, kadunuks jäämise ja perekonna lahusele eest ning nende õiguste rikkumise ennetamiseks, sealhulgas meetmeid, millega tagada tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte ning lapse parimate huvide austamine;

155. rõhutab vajadust tegeleda piisava rahastamise abil ebaseadusliku rände ja sundränne algpõhjustega, nagu poliitiline ebastabiilsus, vaesus, turvalisuse ja toiduga kindlustatuse puudumine, vägivald ja kliimamuutuste negatiivsed mõjud;

Neljapäev, 25. märts 2021

156. leiab, et partnerluse edu sõltub liikuvusvõimaluste olulisest parandamisest Aafrika ja Euroopa ühiskondade eri osade vahel ning et partnerlus peaks olema kujundatud kestlikul viisil, et tekitada ajude äravoolu asemel pigem ajude juurdevoolu; on seisukohal, et tõhusam viisapoliitika ja programmi „Erasmus+“ suurem rahastamine annaksid selle saavutamisse kasuliku panuse;

157. rõhutab, kui oluline on töötada välja tõeline korduvrändepoliitika, mis võimaldaks oskus- ja lihttöölistel saada kasu erialaste teadmiste vahetamisest ning liikuvusest ELi ja Aafrika vahel, hõlbustades inimestel oma päritoluriiki naasmist; toetab päritolu- ja transiidiriikidest esitatud vastuvõetavaks tunnustatud ELi tööloa saamise taotluste (esitatud näiteks saatkondade kaudu või veebis) esmajärjekorras menetlemist, vältimaks seda, et rändajad otsustavad ebaseaduslike rändekanalite kasuks, ning kergendamaks varjupaiga- ja rändesüsteemidele avalduvat koormust;

158. tuletab meelde, et töötajate liikuvus võib olla üks võimalus leida lahendus ELi demograafilistele probleemidele ning tööturu puudustele ja mittevastavustele; nõuab turvaliste ja seaduslike rändekanalite väljatöötamist ning tööhõivega seotud rände ühtlustatuma, tervikliku ja pikaajalise lähenemisviisi edendamist Euroopa tasandil, tuginedes partnerluskäsitlusele, millest võib pikemas perspektiivis olla kasu mõlemale partnerile; rõhutab Aafrika ja ELi rände- ja liikuvusdialoogi ning Aafrika ja ELi rände-, liikuvus- ja tööhõivepartnerluse tugevdamise tähtsust;

159. mõistab teravalt hukka smugeldamise ja inimkaubanduse; nõuab, et tugevdataks jõupingutusi smugeldajate kuritegelike võrgustike jälitamiseks ja nende vastu võitlemiseks, ning otsib nende vastu võitlemiseks koostöövõimalusi Aafrika riikidega; nõuab sellega seoses ulatuslikke ja valdkondadevahelisi jõupingutusi ning koordineerimist kõigil tasandil koostöös kohalike valitsustega, kaasa arvatud rahvusvaheline õiguskaitsealane koostöö; usub, et võitlust smugeldajate ja inimkaubitsejate vastu tuleb ellu viia mõlema poole koostöös ja muu hulgas Europoli toel;

160. nõuab, et EL ja Aafrika riigid teeksid koostööd, et luua inimkaubanduse ja rändajate smugeldamise riske ja ohte käsitlev tulemuslik ja laiaulatuslik teabekampaania, et inimesed ei seaks oma elu ohtu ebaseaduslikult ELi sisenemise eesmärgil;

161. rõhutab vajadust ELi ühtse tegevuse järele, tagades, et ebaseadusliku rände vastases võitluses või integreeritud piirihalduses tehtav koostöö ei avaldaks negatiivset mõju Aafrika mandri piirkondliku liikuvuse alastele olemasolevatele raamistikele ega inimõigustele; tuletab meelde vajadust, et kõigis rände- ja liikuvuspartnerlustes tuleb võtta arvesse kahte üleilmset rännet ja palulasi käsitlevat kokkulepet (ülemaailmne turvalise, korrakohase ja seadusliku rände kokkulepe ning üleilmne pagulasi käsitlev kokkulepe);

162. on seisukohal, et ELi riiklike töörändealaste õigusaktide killustatus ning menetluste keerukus ja väga bürokraatlik olemus pärsivad ELi sisenemiseks seaduslike rändekanalite kasutamist; soovib ELi ja Aafrika partnerluse raames võtta kasutusele ühtlustatud ja bürokraatiavaba ELi taotlusmenetluse;

163. tuletab meelde vajadust luua ühine spetsiaalselt otsingutele ja päästele suunatud Euroopa tsiviiloperatsioon, et teha lõpp inimeste hukkamisele merel;

164. kutsub ELi üles suurendama ümberasustamiskohustusi ja tõhustama muid rahvusvahelist kaitset vajavatele inimestele suunatud seaduslikke kanaleid ning suurendama ka oma poliitilisi ja rahalisi kohustusi toetada Aafrika partnereid kestlike lähenemisviiside väljatöötamisel pagulaste, riigisiseste põgenike ja kodakondsuseta isikute jaoks, eriti tehes koostööd Rahvusvahelise Migratsioonorganisatsiooni (IOM) ja muude ÜRO asutustega, et tugevdada arengukoostööd ja osutada otsest abi humanitaarorganisatsioonidele nende kodude läheduses, kust pagulased on põgenenud;

165. soovib ühtlustada piirkondlikke mehhanisme ümberasustatud inimeste kaitsmiseks katastroofide ja kliimamuutuste kontekstis ning teha seda kooskõlas tegevuskavaga piiriüleselt ümberasustatud isikute kaitsmise kohta katastroofide ja kliimamuutuste korral, katastroofide tõttu ümberasumist käsitleva platvormiga ja Kampala konventsiooniga;

166. rõhutab vajadust tagada õiglane ja juurdepääsetav varjupaigamenetlus inimestele, kes vajavad rahvusvahelist kaitset nii ELis kui ka Aafrika riikides, ning austada tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet kooskõlas rahvusvahelise ja ELi õigusega; on veendunud, et kõigis päritolu- ja transiidiriikidega sõlmitavates lepingutes tuleks tagada inimeste, inimvääriskuse ja inimõiguste täielik kaitse;

Neljapäev, 25. märts 2021

167. rõhutab, kui oluline on tagada konsulaarasutustes reisilubade väljastamisel ja tagasisivõtulepingute sõlmimisel tulemuslikkus, õiglus ja nõuetekohane menetlus tagasisaatmispoliitikas, kusjuures eelistada tuleks vabatahtlikku tagasipöördumist ning tuleks tagada, et üksikisikute õigused ja väärikus on igakülgset kaitstud ja neid austatakse täies ulatuses; nõuab tagasipöördujate kestliku taasintegreerimise hõlbustamiseks ELi aktiivset tegevust tagasipöördumiseelset ja tagasipöördumisjärgset perioodil;

168. julgustab jätkama koostööd Rahvusvahelise Migratsioonorganisatsiooni ja muude ÜRO asutustega, et pakkuda pagulastele ja riigisestele põgenikele lisatuge;

169. märgib, et ELi läbirääkimisvolitustes Cotonou lepingu järgse uue lepingu sõlmimiseks on viited rände mitmekordistunud, eriti seoses ebaseadusliku rände peatamisega, samas kui AKV läbirääkimisvolitustes rõhutatakse vaesuse kaotamist, seadusliku rände edendamist, rahasaadetiste tähtsust, vajadust, et tagasisaatmised ja tagasisivõtmised peaksid olema vabatahtlikud, ning seda, et arenguabi andmist ei tehtaks sõltuvaks range piirikontrolli kehtestamise läbirääkimistest; kutsub komisjoni üles võtma arvesse Aafrika riikide rändeprioriteete, et luua tõeline võrdsete osalejate partnerlus;

Partnerid julgeoleku nimel

170. märgib, et pikaajaliste konfliktide lahendamine nõuab humanitaar- ja arengualaste osalejate ning partnerite ühistegevust, mis oleks kohalikul tasandil tugevalt legitiimne ja usaldusväärne; nõuab seetõttu, et EL edendaks oma konfliktilahenduses humanitaar- ja arenguabi loomise lähenemisviisi, keskendudes jõulisele kohalikule isevastutusele;

171. tunneb heameelt asjaolu üle, et EL peab rahu ja julgeolekut Aafrikas kestliku arengu peamiseks tingimuseks ning et liit on koos rahvusvahelise üldsusega valmis oma toetust Aafrikale märkimisväärselt suurendama; jagab arvamust, et julgeoleku küsimus Aafrikas on piirkondlike ja rahvusvaheliste organisatsioonide toetatava arengu jaoks väga oluline, samas kui Aafrika riigid on ise oma julgeoleku esmatähtsaks tagajad; nõuab seetõttu, et EL jätkaks koostöös oma Aafrika partneritega pingutusi Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri edasiseks arendamiseks, et saavutada pikaajaline rahu ja stabiilsus ning ületada selle maailmajao kriisid ja konfliktid tervikliku lähenemisviisi kaudu, mis kasutab kõiki olemasolevaid vahendeid, sealhulgas toetades Aafrika julgeoleku- ja kaitsevõime arendamist ning selle sõjalisi operatsioone, tsiviilmissioone, rahu tagamise ja demilitariseerimise projekte, austades rahvusvahelisi inimõigusi ja humanitaarõigust, Aafrika riikide iseseisvust ja suveräänsust ning soodustades Aafrika Liidu ning piirkondlike organisatsioonide, nagu ECOWAS ja G5 Sahel, käivitatud algatusi; julgustab liikmesriike osalema ELi missioonidel ja operatsioonides ning pooldab kahepoolseid pingutusi, mis aitavad kaasa rahule ja stabiilsusele, ning nõuab tungival, et nõukogu kiidaks sellega seoses kiiresti heaks Euroopa rahutagamisrahastu, et pakkuda Aafrika partneritele konfliktipiirkondades ulatuslikumat abi; rõhutab mitmepoolse koostöö tähtsust Aafrika Liidu, ELi ja ÜRO vahel kohaliku, piirkondliku ja rahvusvahelise julgeoleku valdkonnas ning kodanikuühiskonna osaliste rolli rahualaste ja rahuloome alastes pingutustes; tuleb sellega seoses meelde, et julgeolekusektori reform, õigusreform, hea valitsemistava, demokraatlik vastutus ja tsiviilelanike kaitse on eeltingimus selleks, et elanikkonnal tekiks usaldus nende piirkondade valitsuste ja julgeolekujõudude vastu; rõhutab lisaks tsiviil-sõjalist seost ja vajadust paremini ühtlustada ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonide mõlemat komponenti; toetab koostöömehhanismide piirkondlike julgeolekuorganisatsioonide üha aktiivsemat lähenemisviisi Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri täielikuks kasutuselevõtmiseks, mis pakub Aafrika Liidule ja piirkondliku tasandi organisatsioonidele vajalikke vahendeid konfliktide ennetamiseks, ohjamiseks ja lahendamiseks; kiidab eriti selliseid algatusi nagu G5 Sahel, arvestades selle üha olulisemat rolli Aafrika riikide otsustavas tegevuses rahu ja julgeoleku tagamiseks oma naabruses, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama G5 Saheli poliitilist, rahalist, operatiivset ja logistilist toetamist; rõhutab, et julgeoleku ja arengu asjakohase taseme tagamiseks peab Aafrika riikidel olema kõikides olulistest sektorites piisav suutlikkus, eelkõige mis puudutab julgeolekut ja kaitset; nõuab, et EL koordineeriks arengu- ja julgeolekualaseid algatusi, milles ta osaleb Aafrika mandril osana integreeritud strateegiast, mis hõlmab head valitsemistava, demokraatiat, inimõigusi, õigusriiki ja soolist võrdõiguslikkust, keskendudes eelkõige piirkondadele, kus kaitsetus ja pinged on kõige suuremad; kiidab

Neljapäev, 25. märts 2021

heaks ELi ja Aafrika vahelise rahvusvahelise õigusega kooskõlas oleva koostöö võitluses terrorismi ja relvastatud rühmituste vastu; nõuab, et terrorismivastase võitluse poliitika kontekstis võetaks kasutusele läbipaistvamad otsustusprotsessid, laiendatakse inimõigustel põhineva lähenemisviisi järgimist ja tehtaks rohkem koostööd kogukondadega, keda need meetmed mõjutavad;

172. rõhutab Saheli strateegilisest ja julgeoleku seisukohast olulist rolli; väljendab sellega seoses suurt heameelt G5 Saheli loomise üle 2014. aastal ning selle üle, et 2017. aastal loodi ka G5 Saheli ühendväed (G5 Force Conjointe), et võidelda piirkonna julgeolekuohtude vastu;

173. rõhutab, et EL peab kiiremas korras tegelema Põhja-Mosambiigi süveneva terroristliku mässuga, mille tagajärjel on hukkunud juba üle 1 000 inimese ja mis on sundinud umbes 200 000 inimest oma kodudest põgenema ning millel on suur oht levida üle kogu Lõuna-Aafrika piirkonna; nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pakuks Mosambiigile ja selle kodanikele ELi tuge; rõhutab, et kui EL ei meetmeid ei võta, võib see viia olukorrani, kus teised rahvusvahelised osalejad võtavad juhtrolli, mida EL püüab selles maailmajaos saavutada;

174. väljendab muret selle pärast, et EL on Botswana, Ghana, Uganda ja Zimbabwe arvanud niisuguste riikide ajakohastatud musta nimekirja, kus on strateegilised puudused rahapesu ja terrorismi rahastamise vastases võitluses, ning kutsub neid riike üles astuma viivitamata vajalikke samme asjakohase õigusakti (st komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2020/855⁽¹³⁾) rakendamiseks ja nõuete täitmiseks; tunneb heameelt asjaolu üle, et pärast paljude reformide elluviimist on Etioopia ja Tuneesia mustast nimekirjast kustutatud;

175. rõhutab asjaolu, et ÜJKP missiooni volitused on laialdased ja nende eesmärk on muu hulgas edendada julgeolekusektori reformi, arendada edasi õigusreformi, tugevdada sõjaväe- ja politseikoolitust ning soodustada järelevalvet; rõhutab pakilist vajadust parandada ÜJKP missioonide kommunikatsioonipoliitikat ja ELi üldist strateegilist planeerimist, et muuta paremini nähtavaks nii ELi meetmed kui ka nende eesmärk kaitsta Aafrika inimeste turvalisust ja heaolu;

176. rõhutab, et Aafrikas on eriline roll seal tegutsevatel usulistel organisatsioonidel, kes täidavad konfliktides korrapäraselt vahendaja osa ning kellega on vaja arendada dialoogi ja koostööd, seda eriti konfliktipiirkondades, kuna religioonidevaheline dialoog võib aidata saavutada rahu ja leppimist;

177. võtab teadmiseks, et ühisteatise eesmärk on struktureerituma ja strateegilisema koostöövormi kaudu süvendada ELi toetust Aafrika rahupüüdlustele, keskendudes Aafrika piirkondadele, kus pinged on kõige suuremad, ning nõuab, et esmatahtsaks peetaks konfliktipiirkondade spetsiifilisi strateegiaid; julgustab ELi ja selle liikmesriike jagama jätkuvalt koormust rahvusvaheliste organisatsioonide ja partneritega, sealhulgas liitlaste ja Aafrika riikidega, kes on usaldusväärsed liitlased võitluses terrorismi vastu, nagu Keenia, Maroko, Nigeeria, Ghana ja Etioopia; nõuab ELi suhete tugevdamist nende määrava tähtsusega riikidega; nõuab, et EL jätkaks Aafrika partnerite abistamist nende jõuüksuste ja julgeolekuasutuste suutlikkuse suurendamisel, et need saaksid oma kodanikele osutada mõjusaid ning kestlikke julgeoleku- ja õiguskaitseteenuseid, sealhulgas Euroopa rahutagamisrahastu ja ÜJKP missioonide kaudu, ning nõuab, et EL keskenduks konfliktide ja kriiside integreeritud lähenemisviisile, tegutsedes konfliktitsükli kõikides etappides alates konfliktide ennetamisest ja nendele reageerimisest kuni nende ohjamiseni ning lahendamiseni;

178. juhib tähelepanu asjaolule, et Aafrika julgeolekusektorile antava ELi toetuse eesmärk on julgustada Aafrika isevastutust julgeoleku- ja kaitseküsimustes; on seisukohal, et Aafrika Liit ja Aafrika riigid on peamised osalejad, kellega EL sisulist koostööd teeb, et saavutada ühiselt kestlik areng ja inimeste julgeolek; väljendab sellega seoses suurt heameelt Aafrika Liidu plaanide üle saata G5 Saheli toetuseks 3 000 sõdurit ja peab seda märgiks, et Aafrika Liit ja EL järgivad

⁽¹³⁾ Komisjoni 7. mai 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/855, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/1675 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849) seoses Bahama, Barbados, Botswana, Ghana, Jamaica, Kambodža, Mauritiuse, Mongoolia, Myanmar/Birma, Nicaragua, Panama ja Zimbabwe lisamisega lisa I punkti tabelisse ning Bosnia ja Hertsegoviina, Etioopia, Guyana, Laose Demokraatliku Rahvavabariigi, Sri Lanka ja Tuneesia kustutamisega sellest tabelist (ELT L 195, 19.6.2020, lk 1).

Neljapäev, 25. märts 2021

tõepoolest sarnaseid julgeolekueesmärke, mis põhinevad ühistel eesmärkidel ja ühisel vastutusel; kiidab sellega seoses heaks komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Josep Borrelli 28. mail 2020. aastal ÜRO Julgeolekunõukogu ees tehtud märkused, kui ta rääkis Aafrika probleemidele Aafrika lahenduse leidmisest;

179. kinnitab veel kord oma toetust ÜRO rahuvalvemissioonidele Aafrika mandril ja kutsub peamisi osalejaid, eriti Ameerika Ühendriike, Venemaad, Hiinat ja Ühendkuningriiki, üles ühinema ELi pingutustega, et vahendada ja edendada koostööd ning kehtvat rahu kogu Aafrikas; kordab sellega seoses ELi valmisolekut suurendada oma toetust ÜRO missioonidele ja edendada kooskõlastamist ÜRO ja ELi eri missioonide vahel;

180. väljendab heameelt selle üle, et piraatlus on nii Ida- kui ka Lääne-Aafrika rannikul selgelt vähenenud, mille on toonud kaasa rahvusvahelised meresõidu turvalisuse alased pingutused, mis on Euroopa, Aafrika ja Atlandi-ülese julgeolekukoostöö valdkonnas eeskujuks;

181. peab oluliseks, et EL jätkaks oma pingutusi vastupanuvõimelisemate riikide ja ühiskondade ülesehitamiseks suutlikkuse suurendamise ja julgeolekusektori reformide, sealhulgas Euroopa rahutagamisrahastu ja ÜJKP missioonide kaudu ning keskenduks konfliktide ja kriiside integreeritud lähenemisviisile, tegutsedes konflikttsükli kõikides etappides;

182. tuletab meelde ohtu, mida rahvusvaheline organiseeritud kuritegevus, kodanikurahutused ja perversed vägivald kujutavad endast ebakindlatele ja konfliktijärgsetele riikidele, mis ei suuda oma kodanikele vajalikku turvalisust tagada; rõhutab sellega seoses hea väljaõppe saanud riikliku ja piirkondliku politseiteenistuse tähtsust; märgib siiski, et politseiteenistusel puudub sageli nii korralik väljaõpe kui ka varustus ning, mis veelgi tähtsam, neil ei ole alati kohalike elanikega õiget sidet ega nende usaldust; rõhutab seetõttu professionaalsete politseistruktuuride tugevdamise ja ülesehitamise olulisust ning nõuab muu hulgas suuremat ideelist, logistilist ja haldusalast tuge Alžiiris 2014. aastal loodud Aafrika Liidu politseikoostöö mehhanismile; usub, et koostöö selles valdkonnas aitab arendada rahuvalvemissioonide suutlikkust ning edendab Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri politseikomponenti;

183. märgib, et Aafrika infosfääri mõjutavad üha enam ELi üleilmsed vastased; kutsub sellega seoses Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles aktiivselt tegelema Aafrika ühiskondades Euroopa seisukoha puudumisega ning võitlema valepropagandaga ja aitama Aafrika inimeste hulgas Euroopa käsitusviisi ja demokraatlikke väärtusi paremini edendada; märgib, et see eeldab paremat strateegilist suhtlust, mis on suunatud peamistele piirkondadele ja riikidele, ning nõuab selliste meetmete eest vastutava eriuksuse loomist, mis töötab tihedas koostöös ELi delegatsioonidega;

184. rõhutab ebaseaduslike väikerelvade leviku ohte ning tuletab meelde, et need dokumenteerimata ja peamiselt ebaseaduslikult omatavad relvad ei ohusta mitte ainult kogukondade turvalisust ja julgeolekut, vaid neid kasutavad ka ohtlikud piiriülesed kuritegelikud võrgustikud, mis tegelevad eri liiki salakaubaveoga, sealhulgas relvade, inimeste ja ebaseaduslike uimastitega kaubitsemisega;

185. nõuab tungivalt Euroopa Liidu poliitika- ja julgeolekukomitee ning Aafrika Liidu rahu- ja julgeolekunõukogu iga-aastaste ühiste nõuandekoosolekute jätkamist eesmärgiga laiendada koostöö ulatust, et hõlmata ühiseid kohapealseid visiite ja ühisistungeid, ühiste arusaamade ja analüüsides väljatöötamist kriisiolukordade kohta ning varajaste ühismetmete võtmise võimaluste uurimist, mis on parim viis elujõulise strateegilise partnerluse loomiseks;

186. tuletab meelde, et Aafrikas toimub maailmas kõige rohkem rahutagamisoperatsioone, mille jaoks ta annab kõige rohkem vägesid ja politseijõude; juhib tähelepanu vajadusele kohandada Aafrikas toimuvaid rahutagamisoperatsioone COVID-19-järgse uue tegelikkusega, et kaitsta piisavalt nii kodanikke kui ka rahutagamisoperatsioonide töötajaid; juhib tähelepanu vajadusele tagada kõnealuste missioonide piisav rahastamine, kuna kardetakse peatset majanduskriisi ja olemasoleva rahastamise vähenemist;

187. nõuab, et EL tagaks ÜJKP missioonide tulemusliku, vastutustundliku ja töökindla kavandamise, nähes ette tõhusad operatsioonid ja tugevamad volitused, mis on seotud tõelise poliitilise tahtega, mille eesmärk on konfliktid lahendada, mitte külmutada;

Neljapäev, 25. märts 2021

188. ergutab Euroopa välisteenistust suurendama oma kohalolekut ELi delegatsioonide näol kogu Aafrikas, eriti Aafrika Liidu peamistes liikmesriikides, et edendada veelgi ELi kahepoolseid ja piirkondlikke suhteid ning tagada nõuetekohane teabevahetus asjaomaste sidusrühmadega; rõhutab, et sellised tihedad sidemed on alus asjakohase ja hästi struktureeritud globaalse partnerluse, samuti kohandatud reageerimise tagamiseks; kutsub Euroopa välisteenistust üles täiustama märkimisväärselt oma meedia- ja kommunikatsioonistrateegiat, et suurendada vastavates piirkondades teadlikkust ELi jõupingutustest ning samuti parandada ELi kodanike teadlikkust ja toetust ELi ja Aafrika koostöö tugevdamiseks;

189. tuletab meelde, kui oluline on kooskõlastada ELi Aafrika-strateegiat ÜRO, NATO, OSCE ja teiste sarnaselt mõtleivate riikidega, nagu Ameerika Ühendriigid, Kanada, Ühendkuningriik, Austraalia ja Jaapan;

o

o o

190. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.
